II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1195/2014

av den 29 oktober 2014

om införande av en provisorisk utjämningstull på import av viss regnbåge med ursprung i Turkiet

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ([1]), särskilt artikel 12,

efter samråd med medlemsstaterna, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Inledande

(1) Den 15 februari 2014 meddelade Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) genom ett tillkännagivande (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*) som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]) att ett antisubventionsförfarande på grundval av artikel 10 i förordning (EG) nr 597/2009 (nedan kallad *grundförordningen*) skulle inledas beträffande import till unionen av viss regnbåge med ursprung i Turkiet (nedan kallat *det berörda landet*). En rättelse av tillkännagivandet om inledande offentliggjordes i EUT den 4 september 2014 ([3]).

(2) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingetts den 3 januari 2014 av Dansk Akvakultur (nedan kallad *klaganden*) såsom företrädare för producenter som svarar för mer än 25 % av unionens sammanlagda produktion av viss regnbåge. Klagomålet innehöll *prima facie*-bevisning för att det förekommit subventionering av viss regnbåge och för att detta vållat väsentlig skada, och kommissionen ansåg att bevisningen var tillräcklig för att motivera inledandet av en undersökning.

(3) I enlighet med artikel 10.7 i grundförordningen underrättade kommissionen innan undersökningen inleddes de turkiska myndigheterna om att man mottagit ett korrekt underbyggt klagomål enligt vilket subventionerad import av viss regnbåge med ursprung i Turkiet vållade unionsindustrin väsentlig skada. Kommissionen bjöd in de turkiska myndigheterna till samråd i syfte att klargöra situationen beträffande innehållet i klagomålet och för att uppnå en ömsesidigt tillfredsställande lösning.

([1]) EUT L 188, 18.7.2009, s. 93.
([2]) Tillkännagivande om inledande av ett antisubventionsförfarande beträffande import av viss regnbåge med ursprung i Turkiet (EUT C 44, 15.2.2014, s. 9).
([3]) EUT C 297, 4.9.2014, s. 23.

(4) De turkiska myndigheterna godtog erbjudandet om samråd, som därefter hölls. Vid samrådet fann man ingen lösning som kunde godtas av båda parter. Efter samrådet kom de turkiska myndigheterna med en inlaga. Kommissionen noterade synpunkterna.

2. **Parallellt antidumpningsförfarande**

(5) Den 15 februari 2014 meddelade kommissionen också genom ett tillkännagivande som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ([1]) att en antidumpningsundersökning skulle inledas beträffande import till unionen av samma produkt med ursprung i Turkiet.

(6) I skadeanalyserna inom ramen för den pågående antisubventionsundersökningen och den parallella antidumpningsundersökningen användes samma definitioner av unionsindustrin, samma representativa unionsproducenter och samma undersökningsperiod, och om inget annat anges var de slutsatser som drogs i analyserna identiska. Detta ansågs lämpligt för att effektivisera skadeanalysen och för att kunna dra konsekventa slutsatser. Kommentarer om skadeaspekter som framförts i samband med något av förfarandena har därför beaktats vid båda undersökningarna.

3. **Berörda parter**

(7) I tillkännagivandet om inledande uppmanades berörda parter att ta kontakt med kommissionen för att delta i undersökningen. Kommissionen underrättade dessutom särskilt klagandena, andra kända unionsproducenter, användare och importörer, exporterande producenter i Turkiet och de turkiska myndigheterna samt intresseorganisationer som man visste var berörda om inledandet av undersökningen och uppmanade dem att medverka.

(8) Alla berörda parter gavs möjlighet att lämna synpunkter på inledandet av undersökningen och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhörsombudet i handelspolitiska förfaranden. Inga synpunkter lämnades.

4. **Stickprovsförfarande**

(9) Kommissionen tillkännagav i tillkännagivandet om inledande att stickprov kanske skulle komma att göras bland de berörda parterna, framför allt unionsproducenterna, de icke-närstående importörerna och de exporterande producenterna i Turkiet, i enlighet med artikel 27 i grundförordningen.

4.1 *Stickprovsförfarande avseende unionsproducenter*

(10) I tillkännagivandet om inledande meddelade kommissionen att den preliminärt hade valt ut ett stickprov av unionsproducenter. I enlighet med artikel 27.1 i grundförordningen och med hänsyn till att unionsindustrin är mycket fragmenterad med mer än 700 små och medelstora producentföretag, gjorde kommissionen urvalet på grundval av den största representativa produktionsvolym som rimligen kunde undersökas på den tid som stod till förfogande, med beaktande även av den geografiska spridningen och en tillräcklig täckning av olika produktionssteg och produktionstyper (produktion av levande, färsk, fryst och rökt regnbåge samt regnbågsfiléer). Nio unionsproducenter ingick i stickprovet. Unionsproducenterna i stickprovet stod för mer än 12 % av den totala produktionen i unionen, baserat på uppgifter i klagomålet. Kommissionen uppmanade berörda parter att lämna synpunkter på det preliminära stickprovet. Inga synpunkter mottogs inom tidsfristen och det preliminära stickprovet bekräftades därmed. Urvalet är representativt för unionsindustrin.

4.2 *Stickprovsförfarande avseende importörer*

(11) För att besluta om huruvida stickprovsförfarande krävdes och för att i så fall göra ett urval ombads icke-närstående importörer att lämna de uppgifter som angetts i tillkännagivandet om inledande.

(12) Tre icke-närstående importörer tillhandahöll de begärda uppgifterna och samtyckte till att ingå i stickprovet. Med hänsyn till det låga antalet beslutade kommissionen att något stickprovsförfarande inte var nödvändigt.

([1]) Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av viss regnbåge med ursprung i Turkiet (EUT C 44, 15.2.2014, s. 18).

4.3 *Stickprovsförfarande avseende exporterande producenter*

(13) För att besluta om huruvida stickprovsförfarande krävdes och för att i så fall göra ett urval ombads alla exporterande producenter i Turkiet att lämna de uppgifter som angetts i tillkännagivandet om inledande. Kommissionen bad dessutom Turkiets delegation vid Europeiska unionen att identifiera och/eller kontakta eventuella andra exporterande producenter som skulle kunna vara intresserade av att medverka i undersökningen.

(14) Arton grupper av exporterande producenter i Turkiet lämnade den begärda informationen och samtyckte till att ingå i stickprovet. Dessa företags sammanlagda redovisade exportvolym till unionen av viss regnbåge under 2013 utgjorde hela exporten från Turkiet till unionen.

(15) I enlighet med artikel 27.1 i grundförordningen valde kommissionen ut ett stickprov bestående av fyra grupper av exporterande producenter på grundval av den största representativa exportvolym till unionen som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande, med beaktande även av den geografiska spridningen. Den grupp av företag som ingick i stickprovet stod för nästan 64 % av den redovisade exportförsäljningen till unionen och fanns i två olika regioner.

(16) I enlighet med artikel 27.2 i grundförordningen samrådde kommissionen med alla kända exporterande producenter som berördes och med de turkiska myndigheterna om stickprovsurvalet. Ett företag bestred urvalet av företag och hävdade att det borde ha ingått i stickprovet. Företaget uppgav att det uteslutande producerar, bearbetar och säljer regnbåge (och alltså inte bedriver någon annan verksamhet) och har gjort det sedan 1971 och därmed är den första producenten av den berörda produkten i Turkiet. Vidare hävdade företaget att det hade betydande försäljning på den inhemska marknaden och var den största producenten i Marmararegionen.

(17) Kommissionen påminner om att urvalet av företag gjordes på grundval av de största exportvolymerna i enlighet med artikel 27.1 i grundförordningen och med hänsyn till det antal producenter som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. Eftersom det föreslagna urvalet står för 64 % av exporten av den berörda produkten till unionen är det representativt för den turkiska industrins situation. Företagen i stickprovet är dessutom belägna i två olika regioner (av de tre som är representerade), vilket anses tillräckligt för undersökningen. Kommissionen vidhåller därför att företagen i stickprovet svarade för de största representativa importvolymer som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande.

5. **Enskild undersökning**

(18) Elva företag eller grupper av företag begärde enskild undersökning enligt artikel 27.3 i grundförordningen. I detta skede av undersökningen har kommissionen inte fattat något beslut om begäran om individuell undersökning. Kommissionen kommer att besluta om huruvida individuell undersökning ska medges i det slutgiltiga skedet av undersökningen.

6. **Svar på frågeformuläret**

(19) Kommissionen skickade frågeformulär till de turkiska myndigheterna, till alla företag i unionen som ingick i stickprovet, till tre importörer och till de grupper av exporterande producenter i Turkiet som ingick i stickprovet.

(20) Tre företag i en grupp av turkiska exporterande producenter begärde undantag från skyldigheten att besvara frågeformuläret. Ett av dessa företag hävdade att det främst var verksamt inom produktion av havsabborre och havsruda och bara producerade en liten volym av den berörda produkten. Ett företag drev ett litet snabbköp där bara en marginell del av verksamheten avsåg den berörda produkten, och ett företag var en närstående importör som inte hade någon betydande försäljning av den berörda produkten under undersökningsperioden. Kommissionen beslutade att undanta det företag som drev ett litet snabbköp från skyldigheten att besvara frågeformuläret. Den vidhöll dock att det företag som främst var verksamt inom produktion av havsabborre och havsruda skulle besvara frågeformuläret, liksom den närstående importören, eftersom de volymer som producerades (av den exporterande producenten) respektive köptes och såldes (av den närstående importören) ändå var betydande.

(21) Svar på frågeformuläret mottogs från de turkiska myndigheterna och alla övriga grupper av exporterande producenter i Turkiet som ingick i stickprovet samt de företag som bett om enskild undersökning.

7. **Kontrollbesök**

(22) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för att provisoriskt fastställa subventionering och därav följande skada samt unionens intresse. Kontrollbesök i enlighet med artikel 26 i grundförordningen utfördes i följande företags lokaler:

a) *Unionsproducenter*

— Aqualande SAS, Roquefort, Frankrike

— Danaqua, Grindsted, Danmark

— Danforel A/S, Grindsted, Danmark

— Kongeåens Dambrug ApS, Brørup, Danmark

— LaFo Forellen GmbH, Oberndorf, Tyskland

— Hofer Forellen GmbH, Oberndorf, Tyskland

— Zakład Hodowli Pstrąga w Zaporze – Mylof, Rytel, Polen

— Piszolla, S.L., Guadalajara, Spanien

— Az.Agr. Trot. Erede Rossi Silvio Di Rossi Niccola, Sefro, Italien

— Grupo Tres Mares, SA, La Coruña, Spanien

b) *Exporterande producenter i Turkiet*

— Gruppen ”GMS” av närstående företag, Bodrum, Turkiet:

— Akyol Su Ürn. Ürt. Taş. Kom. İth. İhr. Paz. San. ve Tic. Ltd Şti

— Asya Söğüt Su Ürünleri Üretim Dahili Paz.ve İhr. LtdŞti

— GMS Su Ürünleri Üretim İth. Paz. San. ve Tic. Ltd Şti

— Gűműsdoga Su Űrűnleri Űretim Ihracat Ithalat AŞ

— Gümüş-Yel Su Ürünleri üretim İhracat ve İthalat Ltd Şti

— Hakan Komandit Şirketi

— İskele Su Ürünleri Hayv.Gida Tur. Inş. Paz. Ihr. Ltd Şti

— Karaköy Su Ürünleri Üretim Paz. Tic. İhr. ve İth. Ltd Şti

— Özgü Su Ürün. Üret. Taş. Komis. İth. İhr. Paz. San. Ve Tic. Ltd Şti

— Gruppen ”Kilic” av närstående företag, Bodrum, Turkiet:

— Bafa Su Ürünleri Yavru Űretim Merkezi San Tic AS

— Kilic Deniz Űrűnleri Űretimi Ihracat Ithalat ve Ticaret AŞ

— KLC Gida Ürünleri Ith. Ihr. Ve Tic. AŞ

— Kilic Erşen Su Űrűnleri Ithalat Ihr. San ve Tic, Ltd Şti

— Gruppen ”Özpekler” av närstående företag, Bodrum, Turkiet:

— Özpekler Ins.Taah.Day. Tük. Mall. Su Ürün. San. ve Tic.)

— Özpekler Ithalat Ihracat Su Ürünleri San. Ve Tic. Ltd Sti)

— Ternaeben Gida ve Su Ürünleri Ith. Ihr. San. ve Tic. Ltd Şti (nedan kallad *Ternaeben*), Kayseri, Turkiet

c) *Turkiska myndigheter:*

— Ekonomiministeriet, Ankara, Turkiet

— Livsmedels-, jordbruks- och djurhållningsministeriet, Ankara, Turkiet

d) *Importörer i unionen som är turkiska exportörer närstående:*

— Spador S.R.L. (nedan kallad *Spador*)

— Ternäben Service GmbH (nedan kallad *TSG*)

— Ternäben Vertrieb GmbH (nedan kallad *TVG*)

e) *Unionsproducent (bearbetningsföretag) som är en exporterande producent i Turkiet (Ternäben) närstående*

— Ternäben Spółka z.o.o., Polen (nedan kallad *TPL*)

8. **Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod**

(23) Undersökningen av subventionering och skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2013 (nedan kallad *undersökningsperioden*). Undersökningen av de tendenser som är av betydelse för fastställandet av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2010 fram till slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

B. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

1. **Berörd produkt**

(24) Den berörda produkten är regnbåge (*Oncorhynchus mykiss*):

— levande, med en vikt på högst 1,2 kg per styck, eller

— färsk, kyld, fryst och/eller rökt:

— i form av hel fisk (med huvud), med eller utan gälar, rensad eller orensad, med en vikt på högst 1,2 kg per styck, eller

— utan huvud, med eller utan gälar, rensad eller orensad, med en vikt på högst 1 kg per styck, eller

— i form av filéer med en vikt på högst 400 g per styck,

med ursprung i Turkiet, som för närvarande omfattas av KN-numren ex 0301 91 90, ex 0302 11 80, ex 0303 14 90, ex 0304 42 90, ex 0304 82 90 och ex 0305 43 00 (nedan kallad *den berörda produkten*).

(25) Såsom redan nämnts i skäl 1 har en rättelse gjorts av definitionen av den berörda produkten. Rättelsen var rent redaktionell och påverkade inte definitionen.

2. **Likadan produkt**

(26) Undersökningen visade att den produkt som producerades och såldes på den inhemska marknaden i Turkiet och/eller exporterades till unionen och den produkt som producerades av unionsindustrin och såldes i unionen har samma grundläggande fysiska, tekniska och kemiska egenskaper och samma grundläggande användningsområden.

(27) Kommissionen beslutade i detta skede att de produkterna därför är likadana produkter i den mening som avses i artikel 2 c i grundförordningen.

3. **Invändningar gällande produktdefinitionen**

(28) Några berörda parter hävdade att rökt regnbåge borde undantas från produktdefinitionen. Dessa parter menade att det fanns skillnader i produktionsprocessen och i de fysiska, tekniska och kemiska egenskaperna jämfört med icke-rökt regnbåge. De turkiska myndigheterna hävdade dessutom att kostnadsstrukturen för producenter av rökta filéer skilde sig avsevärt från andra producenters kostnadsstruktur, vilket skulle tyda på att den rökta och den

icke-rökta produkten inte var en enda produkt. Dessa parter hänvisade slutligen till två tidigare antidumpningsundersökningar gällande liknande produkter (stor regnbåge och lax) som slutförts 2004 ([1]) respektive 2005 ([2]), där rökta produkter inte omfattades av produktdefinitionen. Parterna hänvisade framför allt till skäl 9 i rådets förordning (EG) nr 437/2004 ([3]), enligt vilken rökning skulle ändra de grundläggande egenskaperna hos produkten i fråga. Rökt regnbåge borde därför undantas från produktdefinitionen i den aktuella undersökningen.

(29) Undersökningen visade att de olika presentationer – levande, kyld, fryst eller rökt – som omfattades av definitionen av den berörda produkten har samma grundläggande fysiska, tekniska och kemiska egenskaper. Framför allt har all regnbåge samma egentliga egenskaper (kemiska, näringsmässiga osv.), och bearbetningen leder inte till att fisken fråntas dessa egenskaper utan resulterar bara i olika presentationer som endast utgör olika sätt att konservera fisken inför ytterligare bearbetning, beredning, tillagning eller konsumtion. Därför drogs slutsatsen att konservering genom rökning inte väsentligen ändrar produktens grundläggande fysiska, tekniska eller kemiska egenskaper.

(30) Vad beträffar olika produktionsprocesser och olika kostnadsstrukturer förklarade inte parterna hur detta skulle kunna ha betydelse för slutsatsen att rökta och icke-rökta produkter var en enda produkt. Eventuella skillnader i produktionsprocesser har i vilket fall som helst inte i sig någon betydelse för produktdefinitionen. I det aktuella fallet skilde sig inte heller produktionsprocessen och kostnadsstrukturen för rökta filéer i någon betydande utsträckning från produktionsprocessen och kostnadsstrukturen för andra presentationer av regnbåge. Den största kostnadsposten för varje presentation var odlingskostnaden, som i huvudsak utgjordes av foder (fiskmjöl och fiskolja), energikostnaden och kostnaden för ägg eller ungfisk. Kraven i detta hänseende bör därför avvisas.

(31) Vid de tidigare undersökningar som de berörda parterna hänvisade till omfattades inte rökta produkter av det klagomål som ledde till att förfarandena inleddes, i motsats till vad som är fallet i den aktuella undersökningen. De omfattades därför inte av undersökningarna och undersöktes alltså inte. I skäl 9 i förordning (EG) nr 437/2004 behandlades ett krav från en berörd part på att fryst hel fisk och frysta filéer skulle undantas från förfarandet. Vid undersökningen kunde det emellertid inte konstateras eller specifikt slås fast att rökta produkter borde undantas från produktdefinitionen. Eftersom det vid den aktuella undersökningen konstaterats att alla presentationer av regnbåge har samma grundläggande fysiska, tekniska och kemiska egenskaper bör detta argument avvisas.

(32) Av ovanstående skäl avvisades i detta skede kravet på att de rökta produkterna skulle undantas från produktdefinitionen.

C. **SUBVENTION**

1. **Inledning**

(33) Klaganden hävdade att de turkiska myndigheterna subventionerar sin vattenbrukssektor. Klagomålet innehöll *prima facie*-bevisning för flera slags subventioner som beskrivs både i lagstiftning och i ett antal policydokument som ligger till grund för det statliga stödet till sektorn.

(34) Kommissionen granskade och analyserade de handlingar som lämnats i klagomålet samt ytterligare handlingar som de turkiska myndigheterna och de exporterande producenter som ingick i stickprovet hade lämnat i samband med undersökningen och konstaterade att alla dessa handlingar visar att vattenbrukssektorn i Turkiet förmånsbehandlas på många områden.

(35) De turkiska myndigheternas beslut att subventionera just vattenbrukssektorn daterar sig till 2003 och har lett till att stora mängder offentliga medel har överförts till turkiska producenter och exportörer de senaste tio åren.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 437/2004 av den 8 mars 2004 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av stor regnbåge med ursprung i Norge och Färöarna (EUT L 72, 11.3.2004, s. 23).

([2]) Kommissionens förordning (EG) nr 628/2005 av den 22 april 2005 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av odlad lax med ursprung i Konungariket Norge (EUT L 104, 23.4.2005, s. 5) och rådets förordning (EG) nr 85/2006 av den 17 januari 2006 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av odlad lax med ursprung i Konungariket Norge (EUT L 15, 20.1.2006, s. 1).

([3]) Rådets förordning (EG) nr 437/2004 av den 8 mars 2004 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av stor regnbåge med ursprung i Norge och Färöarna (EUT L 72, 11.3.2004, s. 23).

(36) I samband med det samråd mellan de turkiska myndigheterna och kommissionen som hölls innan förfarandet inleddes, såsom nämns i skälen 3 och 4, bestred de turkiska myndigheterna inte förekomsten av något av de undersökta systemen.

2. **System som undersökts**

(37) Kommissionen skickade frågeformulär till de turkiska myndigheterna och de exporterande producenter som ingick i stickprovet och begärde upplysningar om följande system som påstods innefatta subventioner till vattenbruksindustrin:

— *Statligt stöd till investeringar i vattenbrukssektorn*

  — Tullfrihet

  — Befrielse från mervärdesskatt

  — Skattenedsättning

  — Stöd för sociala avgifter (arbetsgivardelen)

  — Räntestöd

  — Marktilldelning

  — Inkomstskattestöd

  — Stöd för sociala avgifter (arbetstagardelen)

— *Direkta subventioner till regnbågsproducenter*

  — Direkta subventioner till regnbågsodlare

  — Direkta subventioner för ekologisk regnbågsproduktion

  — Särskilt stöd för ungfisk

— *Subventionerade lån och försäkringar för regnbågsproducenter*

  — Investeringslån och företagslån till låg ränta från Ziraat Bankasi

  — Investeringslån och företagslån till låg ränta från kooperativa jordbrukskreditinstitut

  — Jordbruksförsäkringspool och premiestöd

— *Subventioner för konsulttjänster*

— *Subventioner för fiskefartyg*

  — Inköp av bränsle till fiskefartyg (konsumtionsskatterabatt på fartygsbränsle)

  — Skrotning av fiskefartyg

— *Andra subventioner och andra subventionsprogram*

3. **Statligt stöd till investeringar i vattenbrukssektorn**

3.1 *Inledning*

(38) De turkiska myndigheterna har infört en stödordning för företag som investerar medel i vissa sektorer och vissa regioner, däribland vattenbrukssektorn. Syftet med systemet är att

— öka produktion och sysselsättning,

— främja stora investeringar som bidrar till internationell konkurrenskraft,

— stimulera utländska direktinvesteringar,

— stödja investeringar i miljöskydd och FoU-verksamhet i överensstämmelse med målen i Turkiets olika utvecklingsplaner och årsprogram enligt nedan.

3.2 *Rättslig grund*

(39) Följande rättsliga bestämmelser gäller statligt stöd för investeringar i vattenbrukssektorn: det *turkiska dekretet nr 2012/3305*, offentliggjort den 19 juni 2012, om statligt investeringsstöd och *kommuniké nr 2012/1*, offentliggjord den 20 juni 2012, om genomförandet av dekretet om statligt investeringsstöd, i *Turkiets officiella tidning nr 28328 respektive nr 28329*.

3.3 *Resultatet av undersökningen*

(40) Det *turkiska dekretet nr 2012/3305* är den stödordning som gällde under undersökningsperioden, men liknande bestämmelser hade tillämpats sedan 2006 och även dessförinnan. Den omständigheten har betydelse eftersom subventioner kopplade till inköp av fast egendom, t.ex. investeringssubventioner, kan hänföras till undersökningsperioden även om de beviljats dessförinnan.

(41) Undersökningen bekräftade att det förekom olika statliga stödordningar. Vattenbruksproduktion anges uttryckligen i bilaga 2/A till *dekret nr 2012/3305* bland de sektorer som kan omfattas av incitament som befrielse från mervärdesskatt, tullfrihet, skattenedsättning, investeringsbidrag, stöd för sociala avgifter (arbetsgivardelen), marktilldelning, räntestöd, inkomstskattestöd och stöd för sociala avgifter (arbetstagardelen). Stödnivån kan variera beroende på den ekonomiska utvecklingsnivån i de sex regionerna enligt *dekret nr 2012/3305*.

(42) Vid undersökningen bekräftades att regionala investeringsprogram förekom, men inget av företagen i stickprovet omfattades av samtliga system. Några av dem beviljades befrielse från mervärdesskatt och tullfrihet, vilket tillämpas på samma sätt för Turkiets samtliga sex regioner. Eftersom företagen i stickprovet köpte maskiner och utrustning från EU-företag inom tullunionen mellan EU och Turkiet skulle någon tull emellertid inte betalas. Eftersom Turkiet tillämpar ett system med ingående och utgående mervärdesskatt bestod de fördelar som erhölls under undersökningsperioden dessutom endast i en tidsvinst på två månader tills företagen fick tillbaka mervärdesskatten från skattemyndigheterna. Den faktiska fördelen skulle utgöras av den ränta som skulle betalas till en affärsbank för perioden innan mervärdesskatten återbetalas. Denna fördel är försumbar och analyserades inte vidare.

(43) Ett företag i stickprovet fick en skattenedsättning för inköp av maskiner i enlighet med den ovannämnda föreskriften om statligt investeringsstöd. I stället för den allmänt tillämpliga bolagsskatten på 20 % betalade företaget bara 4 %.

(44) Samma företag i stickprovet omfattades dessutom av programmet för stöd för sociala avgifter. Som innehavare av ett intyg om investeringsfrämjande fick företaget stöd för sociala avgifter avseende arbetsgivar- och arbetstagardelen. Sedan investeringen slutförts beviljade socialförsäkringsmyndigheten undantag motsvarande minimilönen från arbetsgivar- och arbetstagardelen av de sociala avgifterna för nya arbetstillfällen. Systemet finansierades av ekonomiministeriet.

3.4 *Slutsats*

(45) Det statliga investeringsstödet betraktas provisoriskt som en subvention enligt artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen när det statliga stödet ges i form av ett skatteincitament, dvs. när offentliga intäkter normalt sett skulle tas ut men i praktiken inte drivs in eller efterskänks.

(46) Subventionen är selektiv och utjämningsbar eftersom den förmån den ger upphov till uttryckligen är begränsad till en förteckning över ekonomiska sektorer. Subventionen avser dessutom endast vissa företag som är verksamma i vissa sektorer. Med tanke på antalet och typen av restriktioner som gäller för vissa sektorer uppfyller subventionen inte heller kraven enligt artikel 4.2 b i grundförordningen för att selektivitet inte ska anses föreligga, framför allt de som innebär en begränsning till vissa typer av företag eller att vissa sektorer utesluts helt och hållet.

(47) I bilaga 2A till dekretet betecknas vattenbruk uttryckligen som en av de verksamheter som kan beviljas denna typ av skattebefrielse. I bilaga 4 till dekretet förtecknas de sektorer som inte kan dra nytta av incitament inom ramen för detta system.

(48) Följaktligen betraktas, i enlighet med artikel 3.2 i grundförordningen, de ovannämnda subventionerna som ett finansiellt bidrag från staten som innebär att mottagarna beviljas en förmån.

3.5 *Beräkning av subventionens storlek*

(49) Ett företag fick förmåner genom de ovannämnda systemen. Förmånen till företaget konstaterades dock vara försumbar.

4. **Direkta subventioner till regnbågsproducenter**

4.1 *Inledning*

(50) Det huvudsakliga subventionssystemet för den berörda produkten utgörs av direkta subventioner per kg producerad regnbåge. Dessa subventioner ses över varje år som ett led i den årliga översynen av jordbrukssubventioner.

4.2 *Rättslig grund*

(51) Följande rättsliga bestämmelser gäller direkta subventioner: det *turkiska dekretet nr 2013/4463* om *jordbrukssubventioner 2013* av den 7 mars 2013, offentliggjort i *Turkiets officiella tidning nr 28612* av den 8 april 2013 (gäller retroaktivt från och med den 1 januari 2013).

4.3 *Resultatet av undersökningen*

(52) Undersökningen bekräftade att det förekom direkta subventioner för regnbåge. Det konstaterades att subventionsnivån per kg regnbåge under undersökningsperioden uppgick till 0,65 turkiska lira/kg vid produktion på upp till 250 ton per år. Hälften av detta belopp (0,325 turkiska lira/kg) beviljades för producerade kvantiteter på 251–500 ton/år, och inga subventioner beviljades för producerade kvantiteter över 500 ton. Subventionen beviljades producenter av den berörda produkten med tillstånd från livsmedels-, jordbruks- och djurhållningsministeriet.

(53) Innan någon utbetalning görs, måste producenterna registreras i vattenbruksregistreringssystemet vid livsmedels-, jordbruks- och djurhållningsministeriet. De är föremål för regelbundna och oanmälda kontrollbesök.

(54) Tre av fyra grupper av företag som ingick i stickprovet fick direkta subventioner under undersökningsperioden eftersom de odlade regnbåge själva. Den största gruppen, Ternaeben, odlade emellertid inte regnbåge utan köpte den (främst levande regnbåge och fryst hel fisk) från icke-närstående odlare och bearbetade den. Man fick därför inga direkta subventioner. Följaktligen uppstod frågan om huruvida förmånen i form av direkta subventioner avsåg både Ternaeben och de andra tre grupperna av företag som ingick i stickprovet, som inte bara odlade utan även köpte en del regnbåge från icke-närstående företag för bearbetning.

(55) Kommissionen betonar i detta avseende att den berörda produkten innefattar både den direktsubventionerade råvaran, dvs. levande regnbåge, och produkter i senare led (färsk och fryst hel fisk, filéer, rökt regnbåge). Eftersom produktionen av levande regnbåge subventioneras och praktiskt taget alla regnbågsodlare i Turkiet omfattas av systemet gynnas alla producenter av den berörda produkten (dvs. levande regnbåge och produkter i senare led) av systemet med direkta subventioner, oavsett om de odlar regnbågen själva eller köper den för vidare bearbetning.

(56) Det kan under alla omständigheter visas att producenterna av den berörda produkten får en förmån. Kommissionen jämförde därför odlingskostnaden för de tre företag i stickprovet som själva odlar regnbåge (inklusive ett rimligt och lågt räknat belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst) med det pris som betalades vid köp av levande eller kyld fisk från icke-närstående leverantörer. Kommissionen konstaterade att inköpspriset för levande eller kyld fisk för samtliga tre företag var lägre än den genomsnittliga odlingskostnaden.

(57) När det gäller gruppen Ternaeben jämförde kommissionen den genomsnittliga odlingskostnaden för de tre övriga företagen i stickprovet (inklusive ett rimligt och lågt räknat belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst) med det individuella genomsnittliga inköpspris som Ternaeben betalade för kyld eller levande fisk. Den genomsnittliga odlingskostnaden för de tre övriga företagen i stickprovet konstaterades vara högre än Ternaebens genomsnittliga inköpspris. Dess genomsnittliga inköpspris konstaterades ligga på ungefär samma nivå som för övriga företag i stickprovet.

(58) Kommissionen anser därför att företagen i stickprovet, även i den mån de köpte regnbåge från icke-närstående företag, gynnades av systemet med direkta subventioner.

(59) Klaganden hävdade att ett extra stöd betalades ut för ekologisk produktion av regnbåge och styckproduktion av ungfisk. Undersökningen bekräftade att extra stöd betalades ut för ekologisk regnbågsproduktion. Det konstaterades dock att bara ett företag i Turkiet bedrev ekologisk regnbågsproduktion, och det företaget gick nyligen i konkurs. Inga subventioner för ekologisk regnbågsproduktion beviljades därför under undersökningsperioden.

(60) Kommissionen konstaterade dessutom att särskilt stöd för ungfiskproduktion förekom 2012 men avskaffades 2013 eftersom ungfiskproduktionen i Turkiet redan tillgodosåg marknadens behov.

4.4 *Slutsats*

(61) På grundval av undersökningsresultaten slår kommissionen provisoriskt fast att det ovannämnda offentliga bidraget har formen av ett direkt bidrag i den mening som avses i artikel 3.1 a i i grundförordningen och att turkiska regnbågsproducenter därmed beviljas en direkt förmån enligt artikel 3.2 i grundförordningen. En förmån beviljas därför att direkt finansiering (bidrag) ges av offentliga myndigheter utan ränta eller royalty. Sådana kostnadsfria medel är vanligen inte tillgängliga på marknaden.

(62) Systemet med direkta subventioner är selektivt och utjämningsbart i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen eftersom det endast avser vissa företag. Företag i vattenbrukssektorn nämns uttryckligen och regnbåge anges tydligt som en av de arter som omfattas av detta subventionssystem. Det direkta bidraget är selektivt eftersom den beviljande myndigheten och den tillämpliga lagstiftningen uttryckligen begränsar dessa bidrag till att avse företag i vattenbrukssektorn.

4.5 *Beräkning av subventionens storlek*

(63) Den totala förmånen per företag utgjordes av det genomsnittliga direkta subventionsbelopp som mottogs under undersökningsperioden för den egenodlade levande fisken och det genomsnittliga subventionsbelopp som beviljades av de turkiska myndigheterna, beräknat på grundval av de totala beviljade subventionerna och dividerat med den totala regnbågsproduktionen i Turkiet för den köpta levande fisken.

(64) I tabellen nedan visas det provisoriskt fastställda förmånsbeloppet för de bidrag som beskrivs ovan, angett som det belopp som mottagits under undersökningsperioden av de berörda företagen.

Direkta och indirekta subventioner	
Företag	Subventionsmarginal
GMS	7,0 %
Kilic	9,6 %
Özpekler	6,8 %
Ternaeben	9,5 %

5. **Subventionerade lån**

5.1 *Inledning*

(65) Vissa offentliga och privata enheter beviljade förmånliga lån till företag i vattenbrukssektorn. De huvudsakliga berörda enheterna beskrivs nedan.

(66) Kooperativa jordbrukskreditinstitut är privaträttsliga organ som har inrättats av jordbruksproducenter (dvs. fysiska eller juridiska personer som är verksamma inom jordbruksproduktion) i Turkiet för att tillgodose verksamhetens finansiella behov.

(67) Turkiets jordbruksbank (Türkiye Cumhurriyeti Ziraat Bankasi, nedan kallad *Ziraat Bankasi*) är en statligt ägd bank och ett offentligt organ vars aktier helt och hållet ägs av undersekretariatet för statskassan. Inom ramen för ett statligt program som beskrivs i skäl 70, och som också avser undersökningsperioden, tillhandahåller Ziraat Bankasi förmånliga lån till vattenbrukssektorn för att främja jordbruksproduktion och jordbruksindustri. Ministerrådet fastställer årligen varaktighet, förfaranden och principer för programmet, och statskassan överför den återstående räntebetalningen, motsvarande den nedsatta räntesatsen, till Ziraat Bankasi. Ziraat Bankasi anses därför utöva myndighetsbefogenheter och betraktas således som ett offentligt organ.

(68) Utvecklingsorganisationen för små och medelstora företag (Kosgeb) är ett offentligt organ vars mål är att öka små och medelstora företags delaktighet i den ekonomiska och sociala utvecklingen genom att erbjuda högkvalitativa tjänster och stöd för utveckling av små och medelstora företags konkurrenskraft och sprida en entreprenörskultur. Kosgeb omfattas av vetenskaps-, industri- och teknikministeriets behörighetsområde och är delvis oberoende.

(69) Türk Eximbank (nedan kallad *Eximbank*) beviljades rättigheter av den turkiska regeringen den 21 augusti 1987 genom *dekret nr 87/11914* i enlighet med *lag nr 3332* och är en helt statligt ägd bank och ett offentligt organ som fungerar som den turkiska statens främsta instrument för exportincitament inom ramen för Turkiets strategi för hållbar export. Eximbank har fått i uppdrag av staten att stödja utrikeshandel och turkiska entreprenörer/investerare som är verksamma utomlands, för att öka turkiska företags export och stärka deras internationella konkurrenskraft. Eximbank anses därför utöva myndighetsbefogenheter och betraktas således som ett offentligt organ.

5.2 *Rättslig grund*

(70) Följande rättsliga bestämmelser gäller subventionerade lån: det *turkiska dekretet nr 2013/4271* av den 16 februari 2013, offentliggjort i *Turkiets officiella tidning nr 28561*, om investeringslån och företagslån till låg ränta från Ziraat Bankasi och kooperativa jordbrukskreditinstitut 2013, det *turkiska dekretet nr 2010/27612*, offentliggjort i Turkiets officiella tidning den 15 juni 2010, om lån till nollränta för små och medelstora företag, och den *turkiska lagen nr 3332*, offentliggjord den 31 mars 1987 i *Turkiets officiella tidning nr 19417* (bis) om exportkrediter från Turkiets exportkreditbank Eximbank.

5.3 *Resultatet av undersökningen*

(71) De förmånliga lånen från Eximbank och Kosgeb undersöktes med utgångspunkt i påståendena i klagomålet om subventionerade lån. Undersökningen bekräftade att det förekom lån till låg ränta. Ingen av de exporterande producenterna i stickprovet konstaterades dock ha beviljats några lån från kooperativa jordbrukskreditinstitut.

(72) Kommissionen konstaterade att ett företag i stickprovet fick fyra förmånliga lån från Ziraat Bankasi enligt bestämmelserna i *dekret nr 4271/2013* under undersökningsperioden. Inom ramen för lånen till vattenbruk beviljade Ziraat Bankasi investeringslån för inköp av maskiner och utrustning, och banken beviljade också operativa lån för att finansiera driftskostnader.

(73) Vid sidan av de förmånliga lånen från Ziraat Bankasi beviljades ett företag i stickprovet ett lån till nollränta enligt *dekret nr 2010/27612*, som ligger till grund för Kosgebs förvaltning av de olika stödprogrammen för små och medelstora företag. Små och medelstora företag som är verksamma i vattenbrukssektorn har också rätt att omfattas av dessa stödprogram.

(74) Vidare konstaterades det under undersökningen att två företag i stickprovet beviljats två respektive sex lån till låg ränta från Eximbank. Eximbanks företrädare bekräftade vid det kontrollbesök som gjordes tillsammans med de turkiska myndigheterna att Eximbank beviljar lån till turkiska exportörer på bättre villkor än vad som i allmänhet är tillgängligt på marknaden.

5.4 *Slutsats*

(75) De lån till låg ränta som beskrivs ovan betraktas provisoriskt som en subvention i den mening som avses i artiklarna 3.1 a i och 3.2 i grundförordningen.

(76) På grundval av undersökningsresultaten drar kommissionen slutsatsen att mottagaren beviljats en förmån i form av en nedsättning av räntan på lån för vattenbruksproduktion. Systemet med statligt stödda lån ger mottagaren en förmån eftersom lånen beviljas på ekonomiska villkor som inte speglar marknadsvillkoren för lån med jämförbar löptid. De beviljas till räntor som understiger marknadsräntorna.

(77) Dessa system är selektiva i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom den beviljande myndigheten eller den tillämpliga lagstiftningen uttryckligen begränsar systemen till att avse vissa företag.

(78) Samtliga ovannämnda lån betraktas därför som utjämningsbara subventioner, som medför en förmån och är selektiva i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen.

5.5 *Beräkning av subventionens storlek*

(79) Enligt artikel 6 b i grundförordningen beräknades förmånen i samband med förmånliga lån provisoriskt som skillnaden mellan den ränta som betalats och det belopp som skulle ha betalats för ett likvärdigt kommersiellt lån som företagen skulle ha kunnat få på marknaden. Som referensränta tillämpade kommissionen den vägda genomsnittliga räntan för turkiska lån under undersökningsperioden, med hjälp av den elektroniska handelsplattformen Bloomberg (Waircomm Index).

(80) Förmånen beräknades för undersökningsperioden som skillnaden mellan den ränta som faktiskt betalats under undersökningsperioden och den ränta som skulle ha betalats med tillämpning av referensräntan.

(81) Med utgångspunkt i denna metod beräknades följande subventionsmarginaler för de exporterande producenter som ingick i stickprovet:

Förmånliga lån	
Företag	Subventionsmarginal
Kilic	0,1 %
Özpekler	0,3 %

6. **Jordbruksförsäkringspool och premiestöd**

6.1 *Inledning*

(82) Enligt lagen om jordbruksförsäkring och förordningen om genomförandeprinciper för jordbruksförsäkringspoolen är statens mål att tillhandahålla försäkringsskydd mot eventuella förluster som drabbar regnbågsproducenters fiskbestånd och skörd till följd av en rad möjliga sjukdomar, naturkatastrofer, olyckor osv.

(83) De försäkringstyper som omfattas av jordbruksförsäkringspoolen är i) skördeförsäkring, ii) växthusförsäkring, iii) försäkring av större och iv) mindre boskap, v) fjäderfäförsäkring och vi) vattenbruksförsäkring.

6.2 *Rättslig grund*

(84) Den rättsliga grunden för detta program är *lagen om jordbruksförsäkring nr 5363* och det *turkiska dekretet nr 2012/4138* om risker, produkter och regioner som omfattas av jordbruksförsäkringspoolen och av premiestöd av den 23 januari 2013, offentliggjord i *Turkiets officiella tidning nr 28537*.

6.3 *Resultatet av undersökningen*

(85) Undersökningen bekräftade att detta subventionssystem förekom. Enligt artiklarna 12 och 13 i *lag nr 5363 om jordbruksförsäkring* och *dekret nr 2012/4138* om risker, produkter och regioner som omfattas av jordbruksförsäkringspoolen och av premiestöd (nedan kallat *dekret nr 2012/4138*), kan producenter av vattenbruksprodukter beviljas statligt försäkringspremiestöd i enlighet med artikel 1/6 i *dekret nr 2012/4138*.

(86) Ett företag som vill ansluta sig till jordbruksförsäkringspoolen lämnar en ansökan om den försäkring det vill ha. Företaget inspekteras därefter av jordbruksförsäkringspoolen för en riskbedömning och erbjuds ett försäkringsavtal som innefattar den premie som ska betalas. Om jordbruksföretaget godtar erbjudandet betalar staten halva försäkringspremien.

(87) Kommissionen konstaterade att jordbrukare i Turkiet oftast inte försäkrar sina produkter. Bara ett av företagen i stickprovet utnyttjade det statliga programmet för försäkringspremiestöd i tre månader under undersökningsperioden. Därefter bytte företaget till ett privat försäkringsbolag.

6.4 *Slutsats*

(88) Den förmån som detta system medför har i praktiken formen av en sänkning av de finansiella kostnaderna för livförsäkring avseende vattenbruksdjur. Detta system utgör en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a i i grundförordningen i form av ett direkt bidrag från staten till regnbågsproducenter och ett ”finansiellt bidrag” i den mening som avses i grundförordningen, eftersom mottagaren av subventionen får en förmånlig försäkringspremie, som är mycket lägre än de försäkringspremier för jämförbara risker som förekommer på marknaden. Systemet medför en förmån i den mening som avses i artikel 3.2 i grundförordningen. Förmånen motsvarar skillnaden mellan de premier som erbjuds i samband med en kommersiell försäkring och den subventionerade premien.

(89) Subventionen är selektiv eftersom den beviljande myndigheten och den tillämpliga lagstiftningen uttryckligen begränsar detta bidrag till att avse företag i jordbrukssektorn och även uttryckligen avser risker som vattenbruksproducenter utsätts för.

6.5 *Beräkning av subventionsbeloppet*

(90) Ett företag fick förmåner genom detta system. Förmånen till företaget konstaterades dock vara försumbar.

6.6 *Subventioner för konsulttjänster*

(91) Detta system syftar till att tillhandahålla den kunskap och det know-how som vattenbruksproducenter behöver för att kunna modernisera och öka produktionen och effektiviteten. Ingen av de exporterande producenterna i stickprovet konstaterades ha utnyttjat detta system under undersökningsperioden.

6.7 *Subventioner för bränsle och skrotning av fiskefartyg*

(92) Dessa subventioner är kopplade till inköp av bränsle för fiskefartyg eller till skrotning av fiskefartyg. De innebär att fiskeverksamhet gynnas selektivt. Ingen av de exporterande producenterna i stickprovet konstaterades ha beviljats dessa subventioner under undersökningsperioden.

6.8 *Slutsats beträffande subventionering*

(93) Kommissionen beräknade storleken på de utjämningsbara subventionerna till de företag som omfattas av undersökningen i enlighet med bestämmelserna i grundförordningen, separat för varje system, och adderade uppgifterna för att komma fram till ett sammanlagt subventionsbelopp för hela gruppen för undersökningsperioden.

(94) För att fastställa de totala subventionsmarginalerna nedan beräknade kommissionen först den procentuella subventioneringen, dvs. subventionsbeloppet i förhållande till företagets totala omsättning. Denna siffra användes därefter för att beräkna subventionen för exporten av den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden.

(95) Därefter beräknades subventionsbeloppet per fiskekvivalent av den berörda produkten som exporterades till unionen under undersökningsperioden, och nedanstående marginaler beräknades som andel av cif-värdet av samma export per fiskekvivalent.

(96) För de samarbetsvilliga exporterande producenter som inte ingick i stickprovet beräknade kommissionen den vägda genomsnittliga subventionsmarginalen. Denna marginal fastställdes därför på grundval av marginalerna för de exporterande producenterna i stickprovet.

(97) För alla övriga exporterande producenter fastställde kommissionen subventionsmarginalen på grundval av tillgängliga uppgifter, i enlighet med artikel 28 i grundförordningen. Kommissionen fastställde i det sammanhanget de exporterande producenternas samarbetsvilja. Nivån på samarbetsviljan motsvarar de samarbetsvilliga exporterande producenternas exportvolym till unionen i förhållande till den totala exportvolymen – enligt Eurostats importstatistik – från det berörda landet till unionen.

(98) Nivån på samarbetsviljan är hög i detta fall, eftersom importen från de samarbetsvilliga exporterande producenterna utgjorde mer än 80 % av den totala exporten till unionen under undersökningsperioden. Kommissionen beslutade därför att fastställa den övriga subventionsmarginalen på samma nivå som för företaget i stickprovet med högst subventionsmarginal.

Företag	Subventionsmarginal
GMS	7,0 %
Kilic	9,7 %
Özpekler	7,1 %
Ternaeben	9,5 %
Vägt genomsnitt för stickprovet	8,2 %
Landsomfattande subventionsmarginal	9,7 %

D. **SKADA**

1. **Definition av unionsindustrin och produktion i unionen**

(99) Den likadana produkten producerades av mer än 700 producenter i unionen under undersökningsperioden. De utgör unionsindustrin i den mening som avses i artikel 8.1 i grundförordningen.

(100) Den totala produktionen i unionen under undersökningsperioden beräknades till omkring 170 miljoner kg fiskekvivalenter, baserat på uppgifter från nationella och europeiska producentsammanslutningar och enskilda företag. Såsom anges i skäl 10 valdes nio unionsproducenter ut till stickprovet, vilka står för över 12 % av den totala produktionen av den likadana produkten i unionen.

2. **Förbrukning i unionen**

(101) Kommissionen fastställde förbrukningen i unionen på grundval av unionsproducenternas totala beräknade försäljningsvolym på unionsmarknaden och den totala importvolymen enligt Eurostat.

(102) Unionsproducenternas totala försäljningsvolym beräknades på det sätt som beskrivs i skäl 130.

(103) När det gäller importvolym redovisar Eurostat nettovikter för sex olika KN-nummer, nämligen levande, färsk, kyld, fryst och/eller rökt hel och/eller rensad fisk eller filéer. Nettovikter omvandlades i jämförelsesyfte till fiskekvivalenter genom att den importkvantitet som Eurostat registrerat dividerades med nedanstående omräkningsfaktorer. Dessa omräkningsfaktorer angavs i klagomålet och används allmänt i branschen.

Tabell 1

Omräkningsfaktorer

Produktpresentation	Faktor
Levande	1,00
Färsk/kyld/fryst (rensad)	0,85
Filéer: färska/kylda/frysta	0,47
Filéer: rökta	0,40

(104) De tillämpliga KN-numren innefattar även andra typer av fisk som inte omfattas av denna undersökning, t.ex. bäcköring (*Salmo trutta*), strupsnittsöring (*Oncorhynchus clarki*), guldöring (*Oncorhynchus aguabonita*) och gila-öring (*Oncorhynchus gilae*). Vid undersökningen konstaterades det dock att några andra arter än den berörda produkten inte producerades i Turkiet, eller bara producerades i försumbara kvantiteter. Detta baserades på uppgifter från den turkiska industrin till Federationen för europeiska vattenbruksproducenter (nedan kallad *Feap*) och andra offentliga informationskällor ([1]), som om möjligt dubbelkontrollerats mot relevant turkisk officiell statistik. Mot denna bakgrund drogs slutsatsen att Eurostats statistik gav tillräckligt tillförlitliga och fullständiga uppgifter om importen.

(105) Förbrukningen i unionen förblev stabil mellan 2010 och 2011 och minskade därefter med 5 % mellan 2011 och 2012 och sedan med ytterligare 7 % mellan 2012 och undersökningsperioden. Överlag minskade förbrukningen med 12 % under skadeundersökningsperioden.

Tabell 2

Förbrukning i unionen (kg fiskekvivalenter)

	2010	2011	2012	Undersöknings-perioden
Total förbrukning i unionen	183 399 382	183 932 215	173 599 493	162 108 475
Index	*100*	*100*	*95*	*88*

Källa: Feap, Eurostat.

3. **Import från det berörda landet**

3.1 *Volym och marknadsandel för importen från det berörda landet*

(106) Såsom anges i skäl 103 fastställde kommissionen importvolymen på grundval av uppgifter från Eurostat, uttryckt i kg fiskekvivalenter. Marknadsandelen för importen fastställdes på grundval av importvolymen från Turkiet och den totala förbrukningen i unionen.

([1]) FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation, Turkiets livsmedels-, jordbruks- och djurhållningsministerium, den turkiska branschorganisationen för fisk och skaldjur.

(107) Importen från det berörda landet utvecklades på följande sätt:

Tabell 3

Importvolym (kg fiskekvivalenter) och marknadsandel

	2010	2011	2012	Undersöknings-perioden
Importvolym från Turkiet (kg fiskekvivalenter)	15 664 502	21 510 620	22 113 656	27 008 376
Index	*100*	*137*	*141*	*172*
Marknadsandel	9 %	12 %	13 %	17 %
Index	*100*	*137*	*149*	*195*

Källa: Eurostat.

(108) Trots att förbrukningen minskade ökade importvolymerna av den berörda produkten till unionen stadigt under skadeundersökningsperioden och totalt med 72 %. Det ledde till att motsvarande marknadsandel ökade från 9 % 2010 till 17 % under undersökningsperioden, dvs. en ökning med 8 procentenheter eller 95 % under skadeundersökningsperioden.

3.2 *Priser på importen från det berörda landet och prisunderskridande*

(109) Kommissionen fastställde de genomsnittliga priserna för importen på grundval av uppgifter från Eurostat genom att dividera den totala volymen av importen från Turkiet uttryckt i kg fiskekvivalenter med importens totala värde. Prisunderskridandet för importen fastställdes på grundval av uppgifterna för de exporterande producenterna i stickprovet.

(110) Det genomsnittliga priset för import till unionen från det berörda landet utvecklades på följande sätt:

Tabell 4

Importpriser (euro/kg fiskekvivalenter)

	2010	2011	2012	Undersöknings-perioden
Turkiet	2,63	2,78	2,83	2,75
Index	*100*	*106*	*108*	*105*

Källa: Eurostat.

(111) Det genomsnittliga importpriset för den berörda produkten steg med 8 % mellan 2010 och 2012 och sjönk därefter med omkring 3 % mellan 2012 och undersökningsperioden. Det genomsnittliga importpriset steg totalt med 5 % under skadeundersökningsperioden.

(112) Kommissionen fastställde prisunderskridandet under undersökningsperioden genom att jämföra a) det vägda genomsnittliga försäljningspriset per produkttyp som unionsproducenterna i stickprovet tog ut av icke-närstående kunder på unionsmarknaden, justerat till nivån fritt fabrik, och b) motsvarande vägda genomsnittliga importpriser per produkttyp från de exporterande producenterna i stickprovet till den första oberoende kunden på unionsmarknaden, fastställda till cif-nivån.

(113) Prisjämförelsen gjordes för varje enskild produkttyp för transaktioner i samma handelsled, efter justering av priserna där detta var nödvändigt, och efter avräkning av rabatter och avdrag. Resultatet av jämförelsen uttrycktes som en procentandel av omsättningen för unionsproducenterna i stickprovet under undersökningsperioden. Det visade en vägd genomsnittlig underskridandemarginal på mellan 5 % och 18 % för importen från det berörda landet på unionsmarknaden.

(114) En exporterande producent i stickprovet hävdade att kommissionen borde ta vederbörlig hänsyn till eventuella olikheter i handelsled. Undersökningen visade dock att inga olikheter i handelsled fanns mellan unionsproducenterna i stickprovet och de exporterande producenter i Turkiet som ingick i stickprovet. Argumentet bör därför avvisas.

(115) Den egeiska exportörssammanslutningen (som företräder de turkiska exportörerna) och en exporterande producent hävdade att unionsindustrin främst är inriktad på produktion av ekologisk regnbåge och regnbåge med rosa kött, som har ett betydande prispåslag jämfört med regnbåge som exporteras från Turkiet. De menade därför att priserna inte var jämförbara. Såsom anges i skäl 113 gjordes dock prisjämförelserna för varje enskild produkttyp för transaktioner i samma handelsled, efter justering av priserna där detta var nödvändigt. Eventuella prisskillnader som har sin grund i olika produkttyper har följaktligen beaktats.

(116) Den egeiska exportörssammanslutningen hävdade också att unionsindustrin använde andra produktionsprocesser, vilket resulterade i skillnader i fråga om optiska och sensoriska egenskaper och hållbarhet. Det hävdades att regnbåge som producerats av unionsindustrin även hade olika viktintervall jämfört med regnbåge producerad i Turkiet. Alla dessa faktorer påstods påverka prisjämförelsen och borde därför beaktas. Ingen bevisning lades dock fram för att styrka dessa påståenden, och de stöddes inte heller av den bevisning som inhämtades under undersökningen. Såsom anges i skäl 113 gjordes prisjämförelserna för varje enskild produkttyp för transaktioner i samma handelsled, efter justering av priserna där detta var nödvändigt. Eventuella prisskillnader som har sin grund i olika produkttyper har därför beaktats.

(117) Kraven beträffande prisjämförelser bör därför avvisas.

4. **Unionsindustrins ekonomiska situation**

4.1 *Allmänna anmärkningar*

(118) I enlighet med artikel 8.4 i grundförordningen omfattade granskningen av den subventionerade importens inverkan på unionsindustrin en utvärdering av alla ekonomiska faktorer som påverkade unionsindustrins situation under skadeundersökningsperioden.

(119) Såsom nämns i skäl 10 tillämpades ett stickprovsförfarande för fastställandet av den eventuella skada som unionsindustrin lidit.

(120) För fastställandet av skada skilde kommissionen mellan makroekonomiska och mikroekonomiska indikatorer. Kommissionen utvärderade de makroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifter i klagomålet och från Feap och Eurostat. Uppgifterna avsåg samtliga unionsproducenter. Kommissionen utvärderade de mikroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifter i svaren på frågeformuläret från unionsproducenterna i stickprovet. Uppgifterna avsåg de unionsproducenter som ingick i stickprovet. Båda uppsättningarna uppgifter konstaterades vara representativa för unionsindustrins ekonomiska situation.

(121) De makroekonomiska indikatorerna är produktion, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet och subventionsmarginalens storlek.

(122) De mikroekonomiska indikatorerna är genomsnittspriser per enhet, enhetskostnad, arbetskraftskostnader, lager, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga.

4.2 *Makroekonomiska indikatorer*

4.2.1 Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

(123) Uppgifter om unionsindustrins produktionsvolym kom från Feap och klaganden. Feaps uppgifter inhämtas från odlingarna och avser levande fisk fångad i varje medlemsstat. Eftersom Feaps uppgifter endast avsåg en del av undersökningsperioden kompletterades de med klagandens uppskattningar. Eftersom Feaps uppgifter inhämtas från odlingarna och avser levande fångad fisk, och för att undvika dubbelräkning, lades dessutom den andel import från alla källor som var avsedd för vidare bearbetning (omkring 20 % av alla importvolymer, med undantag för rökt regnbåge, baserat på uppgifterna i svaren på frågeformuläret från de exporterande producenterna i stickprovet) till produktionen av levande fisk i EU.

(124) Den totala produktionen, produktionskapaciteten och kapacitetsutnyttjandet i unionen utvecklades därmed på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 5

Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2010	2011	2012	Undersökningsperioden
Produktionsvolym (kg fiskekvivalenter)	168 291 314	161 896 836	151 960 522	136 950 842
Index	*100*	*96*	*90*	*81*
Produktionskapacitet (kg fiskekvivalenter)	220 309 323	215 689 275	209 607 237	183 616 771
Index	*100*	*98*	*95*	*83*
Kapacitetsutnyttjande	76 %	75 %	72 %	75 %
Index	*100*	*98*	*95*	*98*

Källa: Klaganden, Feap, uppgifter från unionsproducenterna i stickprovet och exporterande producenter i stickprovet, Eurostat.

(125) Produktionskapaciteten minskade varje år under skadeundersökningsperioden. Under undersökningsperioden minskade produktionen med 19 % jämfört med 2010. Minskningen var mindre än konsumtionsminskningen under skadeundersökningsperioden.

(126) Produktionskapaciteten beräknades genom att produktionsvolymen dividerades med kapacitetsutnyttjandet för unionsproducenterna i stickprovet.

(127) Unionsindustrins produktionskapacitet minskade med 17 % under hela skadeundersökningsperioden. Undersökningsresultaten visar att ett antal unionsproducenter har stängt sina produktionsanläggningar under skadeundersökningsperioden, vilket medfört en minskning av den totala produktionskapaciteten i unionen.

(128) Unionsproducenternas kapacitetsutnyttjande var omkring 75 % under skadeundersökningsperioden och minskade med 1 procentenhet mellan 2010 och slutet av undersökningsperioden.

4.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

(129) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 6

Försäljningsvolym och marknadsandel

	2010	2011	2012	Undersökningsperioden
Försäljningsvolym på unionsmarknaden (kg fiskekvivalenter)	163 321 913	156 440 124	146 677 898	130 729 993
Index	*100*	*96*	*90*	*80*
Marknadsandel	89 %	85 %	84 %	81 %
Index	*100*	*96*	*95*	*91*

Källa: Klaganden, Feap, uppgifter från unionsproducenterna i stickprovet, Eurostat.

(130) Unionsindustrins försäljningsvolym fastställdes på grundval av den totala produktionsvolymen med avdrag för unionsindustrins exportförsäljning, såsom beskrivs i skäl 123.

(131) Exportförsäljningsvolymen baserades på uppgifter från Eurostat som omvandlats till kg fiskekvivalenter. Andra öringarter som skulle kunna innefattas av de berörda KN-numren ansågs försumbara eftersom de inte producerades i unionen eller bara producerades i mycket små kvantiteter. Eurostats uppgifter om exporten av regnbåge under skadeundersökningsperioden ansågs därför tillräckligt tillförlitliga.

(132) Unionsindustrins försäljningsvolym minskade följaktligen konstant mellan 2010 och undersökningsperioden och totalt med 20 % under hela skadeundersökningsperioden. Denna negativa utveckling har varit mer uttalad än den totala konsumtionens minskning under samma period, såsom beskrivs i skäl 105.

(133) Detta ledde till att även unionsindustrins marknadsandel minskade under hela skadeundersökningsperioden, totalt med 8 procentenheter under samma period. Samtidigt ökade importen från Turkiet med 72 % och motsvarande marknadsandel med 8 procentenheter, såsom beskrivs i skäl 108, vilket motsvarade unionsindustrins förlorade marknadsandel.

4.2.3 Tillväxt

(134) Förbrukningen i unionen minskade från 2011 till slutet av undersökningsperioden. Trots den minskande efterfrågan på unionsmarknaden nästan fördubblades importen från Turkiet, och marknadsandelen ökade därmed under skadeundersökningsperioden. Unionsindustrin förlorade följaktligen en del av sin marknadsandel, medan marknadsandelen för den berörda importen ökade på den krympande unionsmarknaden. Samtidigt minskade unionsindustrins produktionsvolym i större utsträckning än marknaden krympte, medan volymen av importen från Turkiet ökade i både absoluta och relativa termer.

4.2.4 Sysselsättning och produktivitet

(135) Sysselsättning och produktivitet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 7

Sysselsättning och produktivitet

	2010	2011	2012	Undersöknings-perioden
Antal anställda	3 692	3 413	3 144	2 862
Index	*100*	*92*	*85*	*78*
Produktivitet (kg fiskekvivalenter per anställd)	45 578	47 431	48 332	47 847
Index	*100*	*104*	*106*	*105*

Källa: Klaganden, Feap, uppgifter från unionsproducenterna i stickprovet.

(136) Sysselsättningen inom unionsindustrin beräknades på grundval av den totala produktionsvolymen, dividerad med produktiviteten för unionsproducenterna i stickprovet. Mot bakgrund av minskningen av produktionsvolymen (tabell 5) minskade sysselsättningen inom unionsindustrin med 22 % under skadeundersökningsperioden.

(137) Eftersom sysselsättningen minskade mer än produktionsvolymen ökade den uppskattade produktiviteten per anställd, mätt som produktion i kg fiskekvivalenter per anställd, med 5 % under skadeundersökningsperioden.

4.2.5 Storleken på de utjämningsbara subventionerna och återhämtning från tidigare subventionering eller dumpning

(138) Alla subventionsmarginaler ligger väsentligt över miniminivån. När det gäller inverkan på unionsindustrin av storleken på de utjämningsbara subventionerna kan den, med tanke på volymen av och priserna för importen från Turkiet, inte anses vara försumbar.

(139) Eftersom detta är den första antisubventionsundersökning som gäller den berörda produkten finns det inga uppgifter tillgängliga för att bedöma effekterna av eventuell tidigare subventionering eller dumpning.

4.3 *Mikroekonomiska indikatorer*

4.3.1 Priser och faktorer som påverkar priser

(140) De vägda genomsnittliga försäljningspriser per enhet som unionsproducenterna i stickprovet tog ut av icke-närstående kunder i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 8

Försäljningspriser i unionen

	2010	2011	2012	Undersöknings-perioden
Genomsnittliga försäljningspriser per enhet till icke-närstående kunder, euro/kg fiskekvivalenter	2,76	2,91	2,89	2,95

	2010	2011	2012	Undersöknings-perioden
Index	*100*	*105*	*105*	*107*
Produktionskostnad per enhet, euro/kg fiskekvivalenter	2,73	2,84	2,89	2,98
Index	*100*	*104*	*106*	*109*

Källa: Uppgifter från unionsproducenterna i stickprovet.

(141) Det genomsnittliga försäljningspriset per enhet för unionsproducenterna i stickprovet steg först från 2,76 euro per kg fiskekvivalenter 2010 till 2,91 euro 2011, sjönk sedan till 2,89 euro 2012 och steg sedan igen till 2,95 euro under undersökningsperioden. De genomsnittliga försäljningspriserna för unionsproducenterna i stickprovet steg med totalt 7 % under skadeundersökningsperioden. Denna ökning var dock inte tillräcklig för att kompensera för produktionskostnadens ökning med 9 % under samma period. Det genomsnittliga nettoförsäljningspriset per enhet föll således under produktionskostnaden per enhet under undersökningsperioden.

(142) Produktionskostnaden för unionsproducenterna i stickprovet ökade från 2,73 euro per kg fiskekvivalenter 2010 till 2,84 euro 2011. Under 2012 noterades en mer måttlig ökning till 2,89 euro. En större ökning till 2,98 euro ägde rum under undersökningsperioden när produktionskostnaden överskred de genomsnittliga försäljningspriserna per enhet, vilket innebar att produktionen i unionen överlag blev olönsam. Den viktigaste delen av produktionskostnaden är kostnaden för foder (fiskmjöl och fiskolja) tillsammans med energikostnaden och kostnaden för ägg eller ungfisk, som ökade under skadeundersökningsperioden och alltså avspeglas i den ökade genomsnittliga produktionskostnaden.

4.3.2 Arbetskraftskostnader

(143) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna för unionsproducenterna i stickprovet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 9

Genomsnittliga arbetskraftskostnader per anställd

	2010	2011	2012	Undersöknings-perioden
Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd (euro)	26 585	26 958	28 276	27 757
Index	*100*	*101*	*106*	*104*

Källa: Uppgifter från unionsproducenterna i stickprovet.

(144) Mellan 2010 och undersökningsperioden ökade de genomsnittliga arbetskraftskostnaderna per anställd för unionsproducenterna i stickprovet med totalt 4 %. Denna totala ökning under skadeundersökningsperioden är relativt liten och under alla omständigheter mindre än arbetskraftskostnadernas och inflationens generella ökning i unionen (7,5 % [1] respektive 9,6 % [2]) under samma period.

4.3.3 Lager

(145) Regnbåge är en lättfördärvlig produkt som, om den inte är fryst, har en hållbarhet på mindre än två veckor. Eftersom unionsproducenterna i stickprovet inte lagrar regnbåge efter fångsten och inte i någon betydande utsträckning fryser produktionen anses inte lager vara någon meningsfull skadeindikator i denna undersökning.

[1] Eurostat: EU-28 arbetskraftskostnadsindex, nominellt värde – kvartalsdata (Nace Rev. 2).
[2] Eurostat: EU 28 HIKP – inflation – kumulativ årlig genomsnittlig förändringstakt (%) 2010–2013.

4.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

(146) Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet för unionsproducenterna i stickprovet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 10

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet

	2010	2011	2012	Undersökningsperioden
Lönsamhet vid försäljning i unionen till icke-närstående kunder (% av omsättningen)	1,1 %	2,5 %	– 0,1 %	– 0,8 %
Index	*100*	*230*	*– 13*	*– 88*
Kassaflöde (i 1 000 euro)	– 1 242	2 828	1 715	– 5 210
Index	*100*	*428*	*338*	*– 220*
Investeringar (1 000 euro)	3 952	4 158	4 371	10 265
Index	*100*	*105*	*111*	*260*
Räntabilitet	1,8 %	4,3 %	– 0,2 %	– 1,3 %
Index	*100*	*238*	*– 13*	*– 74*

Källa: Uppgifter från unionsproducenterna i stickprovet.

(147) Kommissionen fastställde lönsamheten för unionsproducenterna i stickprovet genom att nettovinsten före skatt för försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen uttrycktes i procent av försäljningsomsättningen. Lönsamheten ökade något 2010 och 2011 men låg kvar på nivåer bara strax över break-even. Situationen försämrades ytterligare 2012, när lönsamheten blev negativ, och under undersökningsperioden, när förlusterna ökade ytterligare. Detta berodde, såsom förklaras i skäl 142, på att produktionskostnaden ökade utan att unionsindustrin kunde höja sina priser i motsvarande utsträckning. Ett antal unionsproducenter gick i konkurs under hela skadeundersökningsperioden.

(148) Nettokassaflödet är unionsproducenternas förmåga att investera i sin verksamhet. Nettokassaflödet ökade mellan 2010 och 2011 och minskade därefter. Mellan 2012 och undersökningsperioden minskade det kraftigt, vilket innebar att det totala ackumulerade kassaflödet under skadeundersökningsperioden var negativt. Kassaflödets negativa utveckling följer generellt lönsamhetens nedåtgående trend, även om det negativa kassaflödet 2010 och den kraftiga minskningen mellan 2012 och undersökningsperioden också var ett resultat av investeringar som gjorts i konsolideringssyfte, såsom förklaras i skäl 149.

(149) Investeringarna ökade bara något mellan 2010 och 2012, medan en stor ökning skedde under undersökningsperioden. Investeringarna avsåg förvärv av produktionsanläggningar från nedlagda företag och/eller konsolidering av närstående företag och inte ersättning av befintliga tillgångar eller förvärv av ytterligare och/eller ny utrustning. Den investeringstopp som kunde iakttas under undersökningsperioden hängde alltså främst samman med konsolidering. Detta bekräftas av att den totala produktionskapaciteten minskade med 17 % under skadeundersökningsperioden.

(150) Räntabiliteten är vinsten i procent av det bokförda nettovärdet av investeringarna. Räntabiliteten utvecklades på samma sätt som lönsamheten och ökade alltså från 2010 till 2011 men låg kvar bara strax över break-even. Räntabiliteten sjönk därefter och blev negativ 2012. Den minskade ytterligare under undersökningsperioden. Denna negativa utveckling berodde på att unionsindustrin inte kunde höja sina priser, trots att produktionskostnaden ökade.

(151) När det gäller kapitalanskaffningsförmågan innebar den försämrade förmågan hos unionsproducenterna i stickprovet, att generera likvida medel för den likadana produkten, att deras ekonomiska situation försvagades i och med att de internt genererade medlen minskade. Dessutom ökade svårigheterna att få bankfinansiering. Undersökningen visade att kapitalanskaffningsförmågan överlag försämrades.

5. **Slutsats beträffande skada**

(152) Undersökningen visade i detta skede tydligt att unionsindustrin vållats väsentlig skada. Skadan visade sig framför allt som förlust av marknadsandelar och minskad lönsamhet. Samtidigt ökade marknadsandelen för importen av den berörda produkten, som konstaterades underskrida unionsindustrins priser på unionsmarknaden.

(153) Vissa skadeindikatorer, t.ex. försäljningspris per enhet, genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd, produktivitet och investeringar, utvecklades positivt. När det gäller försäljningspriset per enhet berodde ökningen på att produktionskostnaden ökade. Denna ökning kompenserade dock inte till fullo enhetskostnadens ökning, och lönsamheten blev således negativ 2012. Såsom förklaras i skäl 144 var ökningen av unionsindustrins arbetskraftskostnad per anställd lägre än arbetskraftskostnadens och inflationens generella ökning i unionen. Unionsindustrin tvingades minska antalet anställda, vilket ledde till att produktiviteten per anställd ökade. Investeringsökningen avsåg främst förvärv av produktionsanläggningar från nedlagda företag och konsolidering, inte ersättning av befintliga tillgångar eller förvärv av ytterligare och/eller ny utrustning.

(154) De flesta skadeindikatorer uppvisade en negativ utveckling. Unionsindustrins lönsamhet, kassaflöde och räntabilitet minskade. Lönsamheten och räntabiliteten, som bara låg strax över break-even 2010 och 2011, blev negativa 2012 och minskade ytterligare under undersökningsperioden. Samtidigt minskade produktionsvolymen, produktionskapaciteten, sysselsättningen och marknadsandelen på grund av pressen från den subventionerade importen.

(155) Mot denna bakgrund drar kommissionen i detta skede slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 8.4 i grundförordningen.

E. **ORSAKSSAMBAND**

(156) I enlighet med artikel 8.5 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den subventionerade importen från det berörda landet hade vållat unionsindustrin väsentlig skada. I enlighet med artikel 8.6 i grundförordningen undersökte kommissionen även huruvida andra kända faktorer samtidigt kunde ha vållat unionsindustrin skada. Kommissionen säkerställde att all möjlig skada som orsakats av andra faktorer än den subventionerade importen från det berörda landet inte tillskrevs den subventionerade importen. Dessa faktorer är

a) import från övriga tredjeländer,

b) unionsindustrins exportresultat,

c) förbrukningens utveckling,

d) konkurrens från andra fiskarter,

e) administrativa och lagstiftningsmässiga bördor, geografiska begränsningar,

f) prispress från stora återförsäljare,

g) överinvestering, finansiella kostnader, valutakursfluktuationer och extraordinära förluster i samband med rättstvister.

1. **Verkningar av den subventionerade importen**

(157) För att fastställa att ett orsakssamband förelåg mellan den subventionerade importen av den berörda produkten från Turkiet och den skada som unionsindustrin lidit analyserade kommissionen volymen av och prisnivåerna för den subventionerade importen samt i vilken utsträckning dessa kunde ha bidragit till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(158) Undersökningen visade att den subventionerade importen från det berörda landet nästan fördubblades under skadeundersökningsperioden. Det innebar att marknadsandelen ökade med 8 procentenheter, från 9 % 2010 till 17 % under undersökningsperioden. Detta skedde trots att förbrukningen minskade. Samtidigt förlorade unionsindustrin 8 procentenheter av sin marknadsandel.

(159) De genomsnittliga priserna för den subventionerade importen steg med 5 % mellan 2010 och undersökningsperioden. Ökningen berodde på produktionskostnadens generella ökning. Importpriserna låg dock kvar på betydligt lägre nivåer än unionsindustrins priser. Den subventionerade importen underskred unionsindustrins priser med en genomsnittlig underskridandemarginal på 9 % under undersökningsperioden. Samtidigt gjorde den ökade subventionerade importen av den berörda produkten, som utsatte unionsmarknaden för en betydande prispress, att unionsindustrin inte kunde höja sina försäljningspriser tillräckligt för att täcka den ökade produktionskostnaden och i vilket fall som helst inte över priserna för den subventionerade importen från Turkiet.

(160) Det konstaterades att ökningen av den subventionerade importen från Turkiet och dess marknadsandel tydligt sammanföll med unionsindustrins förlust av marknadsandelar, minskningen av produktionsvolymer, produktionskapacitet och sysselsättning och den negativa utvecklingen för lönsamhet, kassaflöde och räntabilitet. Den subventionerade importen ansågs därför sätta press på unionsindustrin, vilket bidrog till dess oförmåga att höja försäljningspriserna i linje med kostnaden, till förlusten av marknadsandelar och till den allmänna ekonomiska och finansiella försämringen.

(161) Mot denna bakgrund drar kommissionen i detta skede slutsatsen att det försämrade läget för unionsindustrin måste tillskrivas ökningen av import till subventionerade priser från Turkiet, och att denna import spelat en avgörande roll för den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

2. **Verkningar av andra faktorer**

2.1 *Import från tredjeländer*

(162) Importvolymen från andra tredjeländer (Chile, Norge, Bosnien och Hercegovina m.fl.) utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 11

Import från tredjeländer

Land		2010	2011	2012	Undersökningsperioden
Totalt för alla tredjeländer utom det berörda landet	Volym (kg fiskekvivalenter)	4 412 967	5 981 471	4 807 938	4 370 106
	Index	*100*	*136*	*109*	*99*
	Marknadsandel	2,4 %	3,3 %	2,8 %	2,7 %
	Index	*100*	*135*	*115*	*112*
	Genomsnittspris (euro/kg fiskekvivalenter)	2,63	2,85	2,80	2,94
	Index	*100*	*108*	*106*	*112*

Källa: Eurostat.

(163) Importvolymen från alla andra tredjeländer var låg och minskade ytterligare något under skadeundersökningsperioden. Den ökade mellan 2010 och 2011 men minskade därefter och var under undersökningsperioden något lägre än vid skadeundersökningsperiodens början 2010. Marknadsandelen utvecklades på ungefär samma sätt. Den ökade mellan 2010 och 2011 men minskade igen 2012 och under undersökningsperioden. Totalt ökade marknadsandelen något, från 2,4 % till 2,7 % under skadeundersökningsperioden. Samtidigt var importen från Turkiet mycket högre sett till både volym och marknadsandelar och uppvisade en ständigt ökande trend.

(164) De genomsnittliga importpriserna steg under skadeundersökningsperioden. Totalt steg de genomsnittliga importpriserna med 12 % under skadeundersökningsperioden. Priserna för import från andra tredjeländer var lägre än de genomsnittliga försäljningspriser per enhet som togs ut av unionsproducenterna i stickprovet men högre än priserna för importen från Turkiet, utom 2012 när de var något lägre.

(165) Med tanke på de låga och stabila importvolymerna och de låga och relativt stabila marknadsandelarna för import från alla andra tredjeländer och priserna för den, som följde de generella prisnivåerna i unionen, drar kommissionen i detta skede slutsatsen att importen från de andra tredjeländerna inte bidragit till den skada som unionsindustrin lidit.

2.2 *Unionsindustrins exportresultat*

(166) Unionsindustrins exportvolym utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 12

Unionsproducenternas exportresultat

	2010	2011	2012	Undersökningsperioden
Exportvolym (kg fiskekvivalenter)	4 969 401	5 456 712	5 282 624	6 220 849
Index	*100*	*110*	*106*	*125*
Genomsnittspris (euro/kg fiskekvivalenter)	4,08	4,60	4,13	4,16
Index	*100*	*113*	*101*	*102*

Källa: Eurostat.

(167) Unionsindustrins exportförsäljning ökade med 25 % under skadeundersökningsperioden. Unionsmarknaden är dock unionsindustrins främsta marknad, och exporten utgjorde bara omkring 3 % av dess produktion 2010–2011 och omkring 5 % under undersökningsperioden. Unionsindustrins exportförsäljningspriser var omkring 30 % högre än dess genomsnittliga försäljningspris i unionen, och exporten genererade därmed högre vinster än försäljningen på unionsmarknaden.

(168) Kommissionen drar därför i detta skede slutsatsen att unionsindustrins exportresultat inte bryter orsakssambandet mellan den subventionerade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

2.3 *Utvecklingen av förbrukningen*

(169) Förbrukningen i unionen förblev stabil mellan 2010 och 2011 och minskade med 12 % mellan 2011 och undersökningsperioden och totalt med 12 %. Samtidigt som förbrukningen minskade lyckades dock den subventionerade importen från Turkiet öka sin marknadsandel med 8 procentenheter eller 95 %, medan unionsindustrin

förlorade en marknadsandel motsvarande 8 procentenheter. Minskningen av unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel kan därför inte förklaras enbart med den generellt minskade förbrukningen. Den stadiga ökningen av subventionerad import på en krympande marknad till priser som underskred unionsindustrins försäljningspriser på unionsmarknaden vållade alltså skada i sig och hade, såsom slås fast i skäl 160, en avgörande roll.

(170) Kommissionen drar därför i detta skede slutsatsen att den minskade förbrukningen visserligen kan ha bidragit till den skada som unionsindustrin lidit men att den inte kan vara den enda förklaringen och därför inte kan bryta orsakssambandet mellan den subventionerade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

2.4 *Konkurrens från andra fiskarter*

(171) Den egeiska exportörssammanslutningen hävdade att den väsentliga skada som unionsindustrin lidit orsakats av konkurrens från andra fiskarter, t.ex. pangasiusmal, stor regnbåge och lax.

(172) När det gäller pangasiusmal minskade importen med omkring 24 % under skadeundersökningsperioden. Importen av den berörda produkten ökade däremot under samma period.

(173) När det gäller andra fiskarter visar tillgängliga uppgifter i form av en allmänt tillgänglig undersökning av Fødevareøkonomisk Institut vid universitetet i Köpenhamn ([1]) att stor regnbåge och lax är ersättningsprodukter som konkurrerar i samma marknadssegment. Regnbåge som omfattas av den aktuella undersökningen säljs dock i andra marknadssegment, och det finns inget direkt samband mellan priset på stor regnbåge eller lax och priset för den regnbåge som omfattas av den aktuella undersökningen.

(174) Dessa argument måste därför avvisas.

(175) Kommissionen drar därför i detta skede slutsatsen att konkurrensen från andra fiskarter inte bidragit till den skada som unionsindustrin lidit.

2.5 *Administrativa och lagstiftningsmässiga bördor, geografiska begränsningar*

(176) Den egeiska exportörssammanslutningen hävdade vidare att den väsentliga skada som unionsindustrin lidit orsakats av administrativa och lagstiftningsmässiga bördor och av begränsningar för användning av vissa geografiska områden för vattenbruk.

(177) Det påstådda orsakssambandet mellan de administrativa och lagstiftningsmässiga krav som nämndes och skadan styrktes inte. Framför allt visades det inte att den administrativa och rättsliga ramen, inklusive de geografiska begränsningarna när det gäller områden som får användas för vattenbruk, skulle ha förändrats under skadeundersökningsperioden på ett sådant sätt att det kunde ha vållat skadan. De faktorer som nämndes är i själva verket bara kännetecknande för den allmänna ekonomiska och lagstiftningsmässiga situationen för vattenbrukssektorn i unionen och kan inte förklara försämringen av unionsindustrins situation under skadeundersökningsperioden. Påståendet bör därför avvisas.

(178) Kommissionen drar därför i detta skede slutsatsen att de påstådda administrativa och lagstiftningsmässiga bördorna och geografiska begräsningarna inte bryter orsakssambandet mellan den subventionerade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

2.6 *Prispress från stora återförsäljare*

(179) Den egeiska exportörssammanslutningen och en av de exporterande producenterna i stickprovet hävdade att stora återförsäljare i unionen har en stark förhandlingsposition och att eventuell skada som unionsproducenterna lidit berodde på den prispress som dessa återförsäljare utövade och inte på importen från Turkiet.

([1]) Nielsen, M., Jensen, C.L., Nielsen, R., Petersen, C.S., och Ravensbeck, L. (2008). Globale markedsmodeller for laksefisk, fiskemel og olie, herunder data for engroshandel. København: Museum Tusculanum. (Rapport/Fødevareøkonomisk Institut; nr. 198). http://curis.ku.dk/ws/files/44694071/Rapport_198.pdf

(180) Ingen av de stora återförsäljarna gav sig till känna och samarbetade vid undersökningen. Priserna för importen från Turkiet var under alla omständigheter subventionerade och lägre än unionsindustrins priser under hela skadeundersökningsperioden. Under undersökningsperioden var underskridandemarginalerna mellan 5 % och 18 %. I ett sådant scenario kan inte den påstådda prispress som utövades av stora återförsäljare förklara den generella ekonomiska och finansiella försämringen, i synnerhet förlusten av marknadsandelar, utan den kan bara marginellt, om alls, ha bidragit till skadan.

(181) Kommissionen drar därför i detta skede slutsatsen att eventuell prispress som utövats av stora återförsäljare inte kan bryta orsakssambandet mellan den subventionerade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

2.7 *Överinvestering, finansiella kostnader, valutakursfluktuationer och extraordinära förluster i samband med rättstvister*

(182) Den egeiska exportörssammanslutningen hävdade att det försämrade resultatet för åtminstone vissa unionsproducenter berodde på överinvesteringar snarare än på importen från Turkiet. Samma part hävdade dessutom att unionsindustrins försämrade lönsamhet delvis berodde på ökade finansieringskostnader, valutakursfluktuationer och kostnader i samband med rättstvister.

(183) Påståendena om överinvesteringar och kostnader i samband med rättstvister styrktes inte. Undersökningsresultaten stödde inte heller påståendet att dessa faktorer skulle ha haft en väsentlig inverkan på lönsamheten för unionsproducenterna i stickprovet.

(184) Påståendena om ökade finansieringskostnader och valutakursfluktuationer varken förtydligades eller styrktes på något sätt. Undersökningsresultaten stödde inte heller påståendet att dessa faktorer skulle ha inverkat på lönsamheten för unionsproducenterna i stickprovet.

(185) Dessa påståenden måste därför lämnas utan avseende.

(186) Kommissionen drar därför i detta skede slutsatsen att de påstådda överinvesteringarna, finansiella kostnaderna, valutakursfluktuationerna och extraordinära förlusterna i samband med rättstvister inte bidragit till den skada som lidits och därmed inte kan bryta orsakssambandet mellan den subventionerade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

3. **Slutsats om orsakssamband**

(187) Analysen ovan har visat att volymen av och marknadsandelen för den subventionerade importen från det berörda landet ökade avsevärt. Ökningen av denna import till priser som underskred försäljningspriserna i unionen ledde till försämringen av unionsindustrins situation. Därför dras slutsatsen att importen från Turkiet varit avgörande för den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(188) Andra faktorer som kan ha vållat unionsindustrin skada analyserades också. I detta avseende konstaterades att import från andra tredjeländer, unionsindustrins exportresultat, konkurrens från andra fiskarter, administrativa och lagstiftningsmässiga bördor, geografiska begränsningar, överinvesteringar, finansiella kostnader, valutakursfluktuationer och extraordinära förluster i samband med rättstvister inte bidragit till den skada som unionsindustrin lidit. Andra faktorer, t.ex. utvecklingen av förbrukningen i unionen och prispress som utövats av stora återförsäljare, kan ha bidragit till skadan men kan inte bryta det orsakssamband som konstaterats mellan den subventionerade importen och den skada som unionsindustrin lidit under undersökningsperioden.

(189) Mot denna bakgrund drar kommissionen i detta skede slutsatsen att den väsentliga skada som unionsindustrin lidit orsakats av den subventionerade importen från det berörda landet och att de övriga faktorerna inte bryter orsakssambandet. Skadan består framför allt i en minskning av produktion och produktionskapacitet, försäljningsvolym, marknadsandel och sysselsättning, medan vinsten och räntabiliteten blev negativ under skadeundersökningsperioden.

F. **UNIONENS INTRESSE**

(190) I enlighet med artikel 31 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den med säkerhet kunde fastslå att det inte låg i unionens intresse att vidta åtgärder i detta fall, trots att skadevållande subventionering fastställts. Analysen av unionens intresse gjordes på grundval av en bedömning av alla de olika parternas intressen, inbegripet unionsindustrins, importörernas och användarnas intresse.

1. **Unionsindustrins intresse**

(191) Undersökningen visade att den subventionerade importen från Turkiet har vållat unionsindustrin väsentlig skada.

(192) Om åtgärder införs kommer en rättvis konkurrens att återupprättas på marknaden. Den negativa utvecklingen för indikatorerna på unionsindustrins finansiella resultat har sin grund i svårigheterna att konkurrera med den subventionerade importen från det berörda landet. Om utjämningstullar införs skulle unionsindustrin därför kunna höja sina priser så att de täcker produktionskostnaden och därmed öka sin marknadsandel, sysselsättning och produktion och förbättra indikatorerna på ekonomiskt resultat, t.ex. lönsamhet, kassaflöde och räntabilitet.

(193) Om inga åtgärder införs kommer prispressen från importen från Turkiet sannolikt att fortsätta, med ytterligare negativa effekter för unionsindustrins lönsamhet. Om resultatet fortsätter att försämras skulle detta i slutändan leda till ytterligare produktionsminskningar och nedläggningar av produktionsanläggningar, vilket skulle äventyra sysselsättning och investeringar i unionen.

(194) Kommissionen drar därför i detta skede slutsatsen att utjämningsåtgärder ligger i unionsindustrins intresse.

2. **Icke-närstående importörers intresse**

(195) I tillkännagivandet om inledande uppmanade kommissionen importörer och deras intresseorganisationer att ge sig till känna. Såsom framgår av skäl 12 ovan gav sig tre företag till känna genom att besvara stickprovsformuläret för icke-närstående importörer. Frågeformulär skickades således till samtliga tre företag som gett sig till känna, men bara ett av dem svarade. Av svaret framgick att denna part visserligen hade importerat en mycket liten mängd regnbåge under undersökningsperioden men inte normalt sett importerade regnbåge utan andra fiskeriprodukter. Den mängd regnbåge som detta företag importerade var inte tillräcklig för att betraktas som allmänt representativ.

(196) Senare gav sig en annan importör till känna, men utan att besvara frågeformuläret. Denna importör hävdade att införandet av tullar på regnbåge från Turkiet skulle störa dess importverksamhet, men detta påstående förtydligades inte närmare och inga uppgifter lämnades som kunde ha betydelse för bedömningen av eventuella konsekvenser för dess affärsverksamhet, t.ex. lönsamhet, import och återförsäljningspriser.

(197) Det kan visserligen inte uteslutas att icke-närstående importörer kommer att påverkas av införandet av utjämningstullar, men syftet med sådana tullar är att återställa rättvisa villkor på unionsmarknaden. Det finns även andra försörjningskällor, och importörer i unionen bör kunna byta försörjningskälla om tullar införs. Överlag framkom inte vid undersökningen några betydande negativa effekter för icke-närstående importörer/handlare i unionen av ett införande av tullar.

(198) Mot denna bakgrund och i avsaknad av andra uppgifter från icke-närstående importörer/handlare drar kommissionen i detta skede slutsatsen att ett införande av åtgärder inte överlag skulle få någon betydande negativ effekt för icke-närstående importörer/handlare.

3. **Användares, konsumenters och leverantörers intresse**

(199) I tillkännagivandet om inledande uppmanade kommissionen användare och deras intresseorganisationer samt representativa konsumentorganisationer att ge sig till känna. Kommissionen kontaktade dessutom alla parter som man visste var berörda. Ingen av dessa parter gav sig dock till känna.

(200) Efter den tidsfrist som angetts i tillkännagivandet om inledande gav sig två parter som sade sig vara leverantörer av maskiner till turkiska producenter/bearbetningsföretag för regnbåge till känna.

(201) En part hävdade att ett införande av tullar skulle resultera i högre priser för slutkonsumenterna. Detta påstående styrktes emellertid inte. Vid undersökningen framkom inte några betydande negativa effekter för slutkonsumenterna av ett införande av tullar. Såsom nämns ovan samarbetade inte konsumentorganisationerna, och de lämnade inga uppgifter som kunde ha legat till grund för en närmare bedömning av effekten av åtgärder. Utjämningstullar kan visserligen påverka importpriserna, men en sådan potentiell prishöjning kan åtminstone delvis spädas ut genom distributionskedjan och en eventuell prishöjning för slutkonsumenten behöver därför inte bli betydande i konsumentledet.

(202) Syftet med utjämningstullar är dessutom att återställa rättvisa villkor på unionsmarknaden, inte att begränsa import av rimligt prissatta produkter till unionen.

(203) Mot denna bakgrund, och med hänsyn till den bristande samarbetsviljan hos användare och konsumentorganisationer vid undersökningen och i synnerhet till åtgärdernas nivå, drar kommissionen i detta skede slutsatsen att ett införande av åtgärder inte överlag skulle få någon betydande negativ effekt för användare, konsumenter eller leverantörer.

4. **Slutsats om unionens intresse**

(204) Mot denna bakgrund slår kommissionen fast att det inte finns några tvingande skäl att dra slutsatsen att det inte ligger i unionens intresse att införa åtgärder för import av den berörda produkten från Turkiet i detta skede av undersökningen.

G. **PROVISORISKA UTJÄMNINGSÅTGÄRDER**

(205) På grundval av kommissionens slutsatser beträffande subventionering, skada, orsakssamband och unionens intresse bör provisoriska utjämningsåtgärder införas i syfte att förhindra att den subventionerade importen vållar unionsindustrin ytterligare skada.

1. **Nivå för undanröjande av skada (skademarginal)**

(206) För att bestämma nivån för åtgärderna fastställde kommissionen först det tullbelopp som krävs för att undanröja den skada som unionsindustrin lidit.

(207) Skadan skulle vara undanröjd om unionsindustrin kunde täcka sina produktionskostnader och göra en vinst före skatt på försäljningen av den likadana produkten på unionsmarknaden som en industri av denna typ inom sektorn rimligen skulle kunna uppnå under normala konkurrensförhållanden, dvs. vid avsaknad av subventionerad import.

(208) Importen från Turkiet började öka med betydande mängder främst 2008, det vill säga före skadeundersökningsperioden. Den lönsamhet som unionsindustrin nådde i början av skadeundersökningsperioden 2010 betraktades därför inte som representativ. Eftersom pressen från importen från Turkiet inte var betydande på unionsmarknaden före 2008 ansågs det att vinstmarginaler som uppnåtts före den perioden skulle kunna vara rimliga. Enligt klagomålet uppnådde den danska regnbågsindustrin 2006 och 2007 en vinstmarginal som i genomsnitt uppgick till eller översteg 12 %. Det ansågs därför att en vinstmarginal på 12 % av omsättningen i det här skedet skulle kunna vara en lämplig nivå som unionsindustrin skulle kunna förväntas uppnå om det inte förekom någon skadevållande subventionering.

(209) Den egeiska exportörssammanslutningen och en exporterande producent hävdade att målvinsten borde vara lägre än 12 % eftersom i) de målvinster som använts vid tidigare undersökningar (lax, stor regnbåge) var lägre, ii) den faktiska vinstmarginal som unionsindustrin uppnått i början av skadeundersökningsperioden också var lägre, och iii) vinstmarginalen på 12 % endast avsåg den danska regnbågsindustrin och inte unionsindustrin som helhet och därför inte var representativ. Slutligen hävdade den exporterande producenten att en vinstmarginal på 3 % borde användas eftersom den vinsten låg i linje med den genomsnittliga vinstmarginalen för livsmedelsindustrin som helhet.

(210) När det för det första gäller jämförelsen med undersökningarna avseende stor regnbåge och lax bör det noteras att slutsatserna i varje undersökning måste dras på grundval av verkliga sakförhållanden. I just detta fall fanns det uppgifter i anslutning till undersökningen som konstaterades vara rimliga och därför användes.

(211) För det andra bör målvinsten för försäljning av den likadana produkten på unionsmarknaden vara den vinst som rimligen skulle kunna uppnås av en industri av denna typ i sektorn under normala konkurrensförhållanden, dvs. i avsaknad av subventionerad import. Eftersom det under skadeundersökningsperioden och även dessförinnan förekom subventionerad import i avsevärda kvantiteter kan det inte godtas att normala konkurrensförhållanden rådde. Vinstnivån på 12 % nåddes när inga stora mängder import från Turkiet förekom på unionsmarknaden och betraktades därför i detta skede som en rimlig målvinst i det aktuella fallet.

(212) För det tredje betraktades den danska regnbågsindustrin som tillräckligt representativ för unionsmarknaden eftersom Danmark var ett av de huvudsakliga regnbågsproducerande länderna i unionen. I avsaknad av andra tillgängliga uppgifter i detta skede användes den för fastställandet av målvinstnivån.

(213) Slutligen styrktes inte påståendet att vinstmarginalen i livsmedelsindustrin generellt var mycket lägre. Kommissionen ansåg att den danska regnbågsindustrins vinstmarginal under alla omständigheter bättre borde återspegla denna industris särdrag och följaktligen skulle vara lämpligare. Livsmedelsindustrin består i själva verket av olika underkategorier som tillhör olika marknadssegment och kännetecknas av olika marknadsvillkor, som inte nödvändigtvis är tillämpliga på regnbågsindustrin.

(214) Av de skäl som anges ovan drog kommissionen i detta skede slutsatsen att det var rimligt att använda en målvinstmarginal på 12 % av omsättningen.

(215) Kommissionen beräknade mot denna bakgrund ett icke-skadevållande pris för den likadana produkten för unionsindustrin genom att från försäljningspriset i unionen dra den faktiska vinstmarginal som uppnåtts under undersökningsperioden och ersätta den med vinstmarginalen på 12 %.

(216) Kommissionen fastställde sedan nivån för undanröjande av skada på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga importpriset för de exporterande producenter i Turkiet som ingick i stickprovet, vilket fastställts för beräkningarna av prisunderskridandet, och det vägda genomsnittliga icke-skadevållande priset för den likadana produkten som sålts på unionsmarknaden av unionsproducenterna i stickprovet under undersökningsperioden. Den skillnad som jämförelsen resulterade i uttrycktes som andel av det vägda genomsnittliga importvärdet cif.

(217) Nivån för undanröjande av skada för företag i bilaga I och för alla övriga företag fastställs på samma sätt som subventionsmarginalen för dessa företag (se skälen 96 och 97).

2. **Provisoriska åtgärder**

(218) Provisoriska utjämningstullar bör införas på import av regnbåge (*Oncorhynchus mykiss*), levande, med en vikt på högst 1,2 kg per styck, eller färsk, kyld, fryst och/eller rökt i form av hel fisk eller utan huvud eller i form av filéer med ursprung i Turkiet, i enlighet med regeln om lägsta tull i artikel 12.1 i grundförordningen. Kommissionen jämförde skademarginalerna och subventionsmarginalerna. Tullbeloppet bör fastställas till en nivå motsvarande den lägre av subventionsmarginalerna.

(219) På grundval av ovanstående föreslås följande provisoriska utjämningstullsatser, uttryckta i priset cif vid unionens gräns, före tull:

Företag	Subventionsmarginal	Skademarginal	Utjämningstull
GMS	7,0 %	27 %	7,0 %
Kilic	9,7 %	41 %	9,7 %
Özpekler	7,1 %	26 %	7,1 %
Ternaeben	9,5 %	20 %	9,5 %
Andra samarbetsvilliga företag	8,2 %	26 %	8,2 %
Alla övriga företag	9,7 %	41 %	9,7 %

(220) Utjämningstullarna enligt ovan fastställs i form av värdetullar, dvs. i förhållande till importens värde.

(221) De individuella företagsspecifika utjämningstullsatser som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av denna undersökning. De avspeglar alltså den situation för företagen som konstaterades föreligga enligt undersökningen. Dessa tullsatser är således endast tillämpliga på import av den berörda produkten med ursprung i det berörda landet som är producerad av de rättssubjekt som nämns.

(222) Importerade produkter som producerats av ett annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings normativa del, samt närstående enheter till de uttryckligen nämnda företagen, ska omfattas av den tullsats som är tillämplig på alla övriga företag. De ska inte vara föremål för någon av de individuella utjämningstullsatserna.

(223) Ett företag får begära att dessa individuella utjämningstullsatser ska tillämpas om det i ett senare skede ändrar namnet på enheten. Denna begäran ska riktas till kommissionen ([1]). Begäran ska innehålla alla relevanta uppgifter som gör det möjligt att visa att ändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som gäller för det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som gäller för det kommer ett meddelande om namnändringen att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(224) För att minimera risken för att åtgärderna kringgås på grund av skillnaden i tullsatser krävs särskilda åtgärder för att säkerställa att de individuella utjämningstullarna tillämpas. Företagen med individuella utjämningstullar måste uppvisa en giltig faktura för tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Fakturan ska överensstämma med de krav som anges i bilaga II. Import som inte åtföljs av en sådan faktura ska omfattas av den utjämningstull som gäller för alla övriga företag.

(225) För att säkerställa att utjämningstullarna genomförs på ett korrekt sätt kommer tullen för alla övriga företag att gälla inte bara de icke-samarbetsvilliga exporterande producenterna i denna undersökning, utan även de producenter som inte exporterade till unionen under undersökningsperioden.

H. **SLUTBESTÄMMELSER**

(226) Enligt god förvaltningspraxis kommer kommissionen att uppmana de berörda parterna att inkomma med skriftliga synpunkter och/eller att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhörsombudet i handelspolitiska förfaranden inom en fastställd tidsfrist.

([1]) Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel (GD Handel), direktorat H, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bryssel, Belgien.

(227) Undersökningsresultaten avseende införandet av provisoriska tullar är inte definitiva och kan komma att ändras i undersökningens slutgiltiga skede.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En provisorisk utjämningstull införs härmed på import av regnbåge (*Oncorhynchus mykiss*):

— levande, med en vikt på högst 1,2 kg per styck, eller

— färsk, kyld, fryst och/eller rökt:

  — i form av hel fisk (med huvud), med eller utan gälar, rensad eller orensad, med en vikt på högst 1,2 kg per styck, eller

  — utan huvud, med eller utan gälar, rensad eller orensad, med en vikt på högst 1 kg per styck, eller

  — i form av filéer med en vikt på högst 400 g per styck,

som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 0301 91 90, ex 0302 11 80, ex 0303 14 90, ex 0304 42 90, ex 0304 82 90 och ex 0305 43 00 (Taric-nummer 0301 91 90 11, 0302 11 80 11, 0303 14 90 11, 0304 42 90 10, 0304 82 90 10 och 0305 43 00 11) med ursprung i Turkiet.

2. Följande provisoriska utjämningstullsatser ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som producerats av nedanstående företag:

Företag	Provisorisk utjämningstull	Taric-tilläggsnummer
— Akyol Su Ürn. Ürt. Taş. Kom. İth. İhr. Paz. San. ve Tic. Ltd Şti — Asya Söğüt Su Ürünleri Üretim Dahili Paz.ve İhr. Ltd Şti — GMS Su Ürünleri Üretim İth. Paz. San. ve Tic. Ltd Şti — Gümüşdoga Su Ürünleri Üretim Ihracat Ithalat AŞ — Gümüş-Yel Su Ürünleri üretim İhracat ve İthalat Ltd Şti — Hakan Komandit Şirketi — İskele Su Ürünleri Hayv. Gida Tur. Inş. Paz. Ihr. Ltd Şti — Karaköy Su Ürünleri Üretim Paz.Tic. İhr. ve İth. Ltd Şti — Özgü Su Ürün. Üret. Taş. Komis. İth. İhr. Paz. San. ve Tic. Ltd Şti	7,0 %	B964
BAFA Su Ürünleri Yavru Üretim Merkezi Sanayi Ticaret AŞ	9,7 %	B965
Özpekler İnşaat Taahhüd Dayanıklı Tüketim Malları Su Ürünleri Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi	7,1 %	B966
Ternaeben Gida ve Su Ürünleri Ithalat ve Ihracat Sanayi Ticaret AŞ	9,5 %	B967
Företag i bilaga I	8,2 %	
Alla övriga företag	9,7 %	B999

3. För tillämpningen av de individuella tullsatserna för de företag som anges i punkt 2 krävs att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som uppfyller kraven i bilaga II. Om ingen sådan faktura uppvisas, ska den tullsats som gäller för alla övriga företag tillämpas.

4. Om inte annat anges, ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 30 i förordning (EG) nr 597/2009, får berörda parter inom en månad efter det att den här förordningen trätt i kraft begära att bli underrättade om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för antagandet av den här förordningen, lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda av kommissionen.

2. I enlighet med artikel 31.4 i förordning (EG) nr 597/2009 får berörda parter inom en månad efter det att den här förordningen trätt i kraft yttra sig om dess tillämpning.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1 ska tillämpas under en period om fyra månader.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 oktober 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA I

Samarbetsvilliga turkiska exporterande producenter som inte ingår i stickprovet och som inte beviljats individuell undersökning:

Namn	Taric-tilläggsnummer
Abalıoğlu Yem-Soya ve Tekstil San. A.Ş.	B968
Ada Su Ürünleri Turizm İnşaat ve Ticaret Ltd Şti	B969
Ahmet Aydeniz Gıda San. ve Tic. A.Ş.	B970
Alba Lojistik İhracat İthalat Ltd Şti	B971
Alba Su Ürünleri A.Ş.	B972
Alfam Su Ürünleri A.Ş.	B973
Alima Su Ürünleri ve Gida San. Tic. A.Ş.	B974
Alka Su Ürünleri A.Ş.	B975
Azer Altin Su Ürünleri	B976
Bağcı Balık Gıda ve Enerji Üretimi San ve Tic. A.Ş.	B977
Çamlı Yem Besicilik Sanayii ve Ticaret A.Ş	B978
Çirçir Su Ürünleri Ltd Şti	B979
Ipaş Su Ürünleri A.Ş.	B980
Kemal Balıkçılık Ihr. Ltd Şti	B981
Liman Entegre Balıkçılık San ve Tic. Ltd Şti	B982
Miray Su Ürünleri	B983
Önder Su Ürünleri San. ve Tic. Ltd Şti	B984
Penta Su Ürünleri Üretim ve Sanayi Tic. A.Ş.	B985
Tai Su Ürünleri Ltd Şti	B986
TSM Deniz Ürünleri San. Tic. A.Ş.	B987
Ugurlu Balık A.Ş.	B988
Yaşar Dış Tic. A.Ş.	B989

BILAGA II

Den giltiga faktura som avses i artikel 1.4 ska innehålla följande uppgifter:

1. Namn och befattning för tjänstemannen vid den enhet som har utfärdat fakturan.
2. Följande försäkran:

   "Jag intygar härmed att den regnbåge som sålts på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har producerats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i Turkiet. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta."
3. Datum och underskrift av tjänstemannen vid den enhet som har utfärdat fakturan.